

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 23.1.2008
COM(2008) 19 окончателен

2008/0016 (COD)

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници

(представена от Комисията)

{COM(2008) 30 окончателен}

{SEC(2008) 57}

{SEC(2008)}

Изложение на мотивите

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Основания и цели на предложението**

Общността отдавна е установила необходимостта от по-нататъшно насърчаване на възобновяемата енергия, като се има предвид, че нейното използване допринася за ограничаване на изменението на климата чрез намаляване на емисиите на парникови газове, за устойчиво развитие, за сигурност на енергийните доставки и за напредъка на една основаваща се на знания промишленост, която способства за създаване на работни места, икономически растеж, конкурентноспособност и развитие на областно равнище, както и на селскостопанските райони.

Настоящото предложение за директива е насочено към установяването на обща обвързваща цел за 20 % дял на възобновяемите енергийни източници в енергопотреблението и обвързваща минимална цел за 10 % дял на биогоривата в транспорта, като втората цел следва да бъде постигната от всяка държава-членка, а също така и за приемане до 2020 г. на обвързващи национални цели, с оглед на двадесетпроцентна цел за ЕС.

В отговор на призива на Европейския съвет от март 2006 г. (Документ на Съвета 7775/1/06 REV10), Комисията представи на 10 януари 2007 г. своя Европейски стратегически енергиен преглед (Strategic European Energy Review). Като част от този Преглед, Пътната карта за възобновяема енергия (Renewable Energy Road Map) (COM(2006) 848) съдържа дългосрочно виждане за възобновяемите енергийни източници в ЕС. В Пътната карта бе предложено ЕС да установи обвързваща цел за достигане до 2020 г. на 20 % дял на възобновяемата енергия в енергийното потребление на ЕС, както и на обвързваща цел за 10 % дял на възобновяемата енергия в потреблението на бензин и дизелово гориво за транспортни цели.

Европейският парламент отбеляза в своята Резолюция относно изменението на климата (от 14 февруари 2007 г.), че енергийната политика е ключов елемент в глобалната стратегия на ЕС по отношение на изменението на климата, като важна роля в тази политика имат възобновяемите енергийни източници и енергийно ефективните технологии. Парламентът подкрепи предложената обвързваща цел за увеличаване на дела на възобновяемите енергийни източници в енергийния баланс на ЕС до 20 % в 2020 г. като добра изходна точка и изрази мнение, че тази цел следва да бъде увеличена до 25 % от енергийния баланс на ЕС. Също така, Европейският парламент, в своята Резолюция относно Пътната карта за възобновяема енергия в Европа (от 25 септември 2007 г.), призова Комисията да представи до края на 2007 г. предложение за законодателна рамка за възобновяемата енергия, като се позова на важното значение на задаването на цели за дела на възобновяемите енергийни източници на равнище както на ЕС, така и на държавите-членки.

На срещата на Европейския съвет в Брюксел през март 2007 г. (Документ на Съвета 7224/07) отново бе потвърден дългосрочният ангажимент на Общността за развитие на технологиите за възобновяема енергия в целия ЕС след 2010 г. и бе приканена Комисията да направи предложение за нова цялостна директива за използването на възобновяеми ресурси. Тя следва да включва правно обвързващи цели за общ дял на

възобновяемите енергийни източници, както и за дял на биогоривата в транспорта във всяка държава-членка.

- **Общ контекст**

ЕС и светът се намират на кръстопът по отношение на бъдещето на енергетиката. Предизвикателствата на изменението на климата, дължащо се на причинени от човека емисии на парникови газове, главно заради използването на енергия, получена от изкопаеми горива, следва да бъдат посрещнати с ефективни и спешни мерки. Неотдавнашни проучвания допринесоха за нарастващо осъзнаване и осведоменост по този проблем и неговите дългосрочни последици и подчертаха необходимостта от решителни и незабавни действия. Необходим е цялостен подход по отношение на климата и енергийната политика, като се има предвид, че производството и потреблението на енергия представляват първостепенен източник на емисии на парникови газове. Нарастващата зависимост на Европейския съюз от енергийния внос застрашава сигурността на доставките и е свързана с повишаване на цените. От друга страна, нарастващото инвестиране в енергийна ефективност, възобновяема енергия и нови технологии е свързано със значителни ползи и допринася за стратегията на ЕС за увеличаване на работните места.

Последиците от изменението на климата, растящата зависимост от изкопаеми горива, както и увеличаващите се енергийни цени, правят дори още по-неотложна за ЕС необходимостта да прилага цялостна и амбициозна политика в областта на енергетиката, като съчетава дейности на европейско равнище и на равнище на държавите-членки. В рамките на тази енергийна политика, секторът на възобновяемите енергийни източници се откроява със своите възможности да намали емисиите на парникови газове и замърсяването, да експлоатира местни и децентрализирани енергийни източници и да стимулира развитието на високотехнологични промишлени отрасли на световно равнище.

Възобновяемите енергийни източници са до голяма степен местни ресурси, те не зависят от бъдещата разполагаемост на конвенционалните енергийни източници и техният предимно децентрализиран характер намалява уязвимостта на икономиките ни от несигурните енергийни доставки. Следователно, те представляват ключов елемент за изграждането на едно устойчиво енергийно бъдеще.

За да могат възобновяемите енергийни източници да се превърнат в „мост“ към постигане на двояката цел за повишена безопасност на доставките и намалени емисии на парникови газове, необходимо е да се промени начинът, по който ЕС насърчава тези източници. Необходимо е укрепване и разширяване на настоящата регулаторна рамка на ЕС за възобновяемите енергийни източници. Важно е да се гарантира, че всички държави-членки ще вземат необходимите мерки, за да увеличат дела на възобновяемите енергийни източници в своя енергиен баланс.

Една нова законодателна рамка за насърчаването и използването на възобновяема енергия в Европейския съюз ще осигури на бизнес общността дългосрочната стабилност, необходима за вземането на рационални инвестиционни решения в сектора на възобновяемата енергия, за да може Европейският съюз да поеме пътя към едно по-чисто, по-безопасно и по-конкурентноспособно енергийно бъдеще.

- **Съществуващи разпоредби в областта на предложението**

Директива 2001/77/ЕО (ОВ L 283 от 27.10.2001) на Европейския парламент и Съвета относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми източници на вътрешния електроенергиен пазар: в тази директива е поставена индикативна цел да бъде постигнат до 2010 г. дял от 21 % на електроенергията, произвеждана въз основа на възобновяеми източници, в общото електропотребление на Общността. В нея са определени национални индикативни цели за всяка държава-членка, препоръчва се използването на национални насърчителни схеми, отстраняване на административните препятствия и включване към електроенергийните мрежи, както и се формулира задължението да се издават на производителите на възобновяема енергия гаранции за произход (guarantees of origin), ако те желаят това. При текущите политики и усилия, очакванията са, че до 2010 година ще се постигне дял от 19 %, вместо желаните 21 %.

Директива 2003/30/ЕО (ОВ L123 от 17.05.2003 г.) на Европейския парламент и Съвета относно насърчаването на използването на биогорива или други възобновяеми горива за транспорт: в директивата е зададена цел за достигане, до 31 декември 2010 г., на 5,75 % дял на биогоривата спрямо всички пазарно използвани бензинови и дизелови горива за транспортни цели. Към държавите-членки бе поставено изискване да заложат индикативни цели за 2005 г., като вземат предвид ориентировъчна стойност от 2 %. Тази междинна индикативна цел не бе постигната. През 2005 г., делът на биогоривата бе 1 % от транспортните горива. Заключение на Комисията, направено въз основа на оценката на напредъка е, че целта за 2010 г. вероятно също няма да бъде постигната – очакванията са за дял на биогоривата от около 4,2 %.

Разпоредбите на предходните директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО, които се припокриват с разпоредбите на новата директива, ще бъдат отменени в момента на транспониране; тези разпоредби, които се отнасят до цели и докладване за 2010 г., ще останат в сила до 31 декември 2011 г.

- **Съвместимост с другите политики и цели на Съюза**

Предложението е в съответствие с политиките на ЕС за противодействие на изменението на климата, намаляване на емисиите на парникови газове, постигане на устойчиво развитие, осигуряване на енергийна сигурност и прилагане на Лисабонската стратегия.

Предложението, по-специално, ще представлява част от законодателен пакет, с който ще бъдат установени ангажименти на всички държави-членки по отношение на парниковите газове и на възобновяемата енергия. В допълнение към настоящата директива, установяваща цели за 2020 г. по отношение на възобновяемата енергия, предложеният от Комисията пакет включва регламент, който актуализира националните цели по отношение на емисиите на парникови газове и директива за подобряване и разширяване на обхвата на Европейската схема за търговия с емисии (EU ETS). Взаимните зависимости между задаването на цели за намаляване на парниковите газове, схемата за търговия с емисии и целите за възобновяема енергия, са ясни. Комисията вижда тези различни елементи като взаимно допълващи се: Европейската схема за търговия с емисии (EU ETS) ще улесни растежа на сектора за възобновяемата енергия; от своя страна, Директивата за възобновяемата енергия ще

създаде условия, даващи възможност на този сектор да играе ключова роля за достигане на целите за намаление на емисиите на парникови газове.

Външната политика на Общността следва да осигури единен глас на ЕС в подкрепа на интензифициране на взаимоотношенията с неговите енергийни партньори, с оглед на по-нататъшно разнообразяване на енергийните източници и пътищата на доставка, засилване на партньорството и съсредоточаване на усилията за намаляване на емисиите на парникови газове, използване на възобновяеми източници и подобряване на енергийната ефективност. Трети страни също следва да могат да се възползват от насърчаването на възобновяемата енергия в ЕС, посредством доставки на биогорива с транспортно приложение (biofuels) и на други течни горива от биомаса с нетранспортно приложение (other bioliquids), отговарящи на изискванията за устойчиво развитие, или чрез доставки на възобновяема електроенергия от съседни страни. При все, че по принцип не би трябвало да се прилагат търговски ограничения на вноса и износа на възобновяема енергия, Общността следва да осигури равностойни условия на всички производители на възобновяема енергия, независимо дали те се намират вътре или вън от Общността. Тъй като с настоящото предложение се поставят амбициозни цели за постигане от държавите-членки и от техните промишлени отрасли, следва да бъде разгледан и въпросът за правна рамка по отношение на трети страни.

Развитието на пазара на възобновяеми енергийни източници и технологии има, също така, ясно положително въздействие върху сигурността на енергийните доставки, възможностите за развитие на местно и областно равнище, развитието на селскостопански райони, перспективите за износ, възможностите за социално сближаване и създаване на работни места, особено що се отнася до малките и средни предприятия и независимите производители на електроенергия.

Предложението е в съответствие също и с Европейския стратегически план за енергийните технологии (COM(2007) 723), в който е подчертана необходимостта да бъде доведено следващото поколение на технологии за възобновяема енергия до състояние на пазарна конкурентноспособност. Също така, информационните и комуникационни технологии допълнително ще улеснят интегрирането на възобновяемите енергийни производства в европейската електроснабдителна и електроразпределителна система.

2. ДОПИТВАНЕ ДО ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ И ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

• Допитване до заинтересовани страни

Методи на допитване, основни целеви сектори и общ профил на отговорилите

Основните въпроси, разгледани в пътната карта за възобновяема енергия, бяха обсъдени в публичното обсъждане на Зелената книга за енергетиката и на Европейския стратегически енергиен преглед в периода от март до септември 2006 г. Също така, бяха проведени консултации през 2007 г., включително с държави-членки, граждани, групи от заинтересовани лица, организации от гражданското общество, неправителствени организации и организации на потребителите.

Законодателното предложение се основава на изчерпателна процедура на оценка на въздействието, включваща широкообхватна консултация със заинтересовани лица: многобройни срещи със заинтересовани лица за обсъждане на ключови въпроси от

предложението, включително на препятствията за развитие на приложенията на възобновяема енергия, степента на устойчиво развитие на биогоривата и мерките за гъвкавост при постигане на националните цели за възобновяема енергия. В допълнение към консултацията за Зелената книга за енергетиката (организирана през периода март – септември 2006 г.), бяха проведени четири обществени допитвания (по Интернет) относно преразглеждане на политиката за биогоривата, за отоплението и охлаждането на база възобновяема енергия, за административните препятствия и за степента на устойчиво развитие на биогоривата, както следва:

1. Обществено допитване относно преразглеждане на директивата за биогоривата (април-юли 2006 г.);
2. Обществено допитване относно насърчаване на отоплението и охлаждането на база възобновяема енергия (август-октомври 2006 г.);
3. Обществено допитване относно административните препятствия за развитието на възобновяемите източници в електроенергийния отрасъл (март-април 2007 г.);
4. Обществено допитване относно въпроси, свързани с биогоривата, в новото законодателство за насърчаване на възобновяемата енергия (април-юни 2007 г.).

Обобщение на отговорите и как те бяха взети под внимание

Проявена бе широка подкрепа за засилване на политиката за възобновяемите енергийни източници и, по-специално, за формулиране на по-дългосрочна цел за възобновяемата енергия, като предложенията варираха от 20 % дял през 2020 г., до дял от 50 % и по-висок за 2040/2050 г. Масово бе подкрепено въвеждането на задължителни цели, както и вътрешното отчитане на външните (странични) разходи.

Основните положителни ефекти от инициативата на ЕС за увеличаване на отоплението и охлаждането на база възобновяеми енергийни източници, както това бе отбелязано от голям брой отговорили на допитванията, са свързани с насърчаването на местната работна заетост и с възможностите за малки и средни предприятия, за развитие на областно равнище и на селскостопански райони, за стимулиране на икономическия растеж и за увеличаване на световната водеща роля на европейската промишленост. Също като положителни ефекти бяха възприети противодействието на изменението на климата и подобряването на сигурността на енергийните доставки в ЕС. Отрицателните ефекти, формулирани от отговорилите в допитванията, са свързани главно с ползването на ресурси на биомаса, които имат също и неенергийно приложение в промишлеността и чието по-интензивно ползване би могло да доведе до недостиг или до нежелани екологични въздействия.

Въпросите за биогоривата в директивата бяха предмет на последното проведено обществено допитване. Подложено на обсъждане предложение включваше три критерия за устойчиво развитие: а) да не се преустройват за отглеждане на суровини за биогорива райони с високи запаси на въглерод; б) да не се преустройват за отглеждане на суровини за биогорива райони с висока степен на биологично разнообразие; в) биогоривата следва да постигат едно минимално допустимо ниво на намаление на парниковите газове (без в изчислението да се отчита намаляването на въглеродните запаси в резултат на използването на терените). В дадените отговори, повечето от

участниците в допитването са подкрепили тези критерии, като много от тях са предложили още по-голямо засилване на изискванията.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Засегнати научни/експертни области

За да бъде даден отговор въпроса дали ЕС трябва да възприеме количествени цели за дела на възобновяема енергия през 2020 г., и ако да, за какви количества и под каква форма, бяха проведени редица анализи и проучвания, включително с участието на външни експерти.

Използвана методика

За целите на моделирането бяха разработени различни сценарии, използващи моделите „PRIMES“ и „Green-X“ за ЕС-27.

Основни консултирани организации/експерти

За определяне на разните елементи на предложението бяха проведени и използвани редица проучвания. Сред тях са докладът по проекта FORRES 2020: „Анализ на развитието на възобновяемите енергийни източници в ЕС до 2020 г.“, април 2005 г.; Докладът по проекта OPTRES: „Анализ на препятствията за развитие на електропроизводството на база възобновяеми енергийни източници в ЕС-25“, май 2006 г.; проектът RE-GO „Гаранции за произход на възобновяема енергия: приложение, взаимодействие и използване“, по Договор на Европейската комисия № 4.1030/C/02-025/2002; проектът E-TRACK „Европейски стандарт за проследяването на електроенергия“, по Договор на Европейската Комисия № EIE/04/141/S07.38594; Проектът PROGRESS относно „Насърчаване и растеж на възобновяемите енергийни източници и системи“, по Договор на Европейската комисия № TREN/D1/42-2005/S07.56988; и докладът на MVV Consulting от юни 2007 г.: „Отопление и охлаждане на база възобновяеми източници: разходи за националните политики и административни препятствия“. По отношение на въздействието на целта за биогоривата върху цените на хранителните продукти, проучването, изпълнено от Zentrum für Europäische Wirtschaftsforschung (ZEW), 2007 г.: „Ефекти по отношение на конкурентноспособността на търговията с емисии и насърчаването на технологии за изпълнение на целите на ЕС по Протокола от Киото“, 2007 г.

Използвани методи за запознаване на обществеността с експертните мнения

Повечето от използваните проучвания са публикувани или могат да се вземат от интернет страницата Europa, включително докладите по проекта OPTRES с Договор № EIE/04/073/S07.38567 (www.optres.fhg.de), Доклад за напредъка на работите, от 2007 г., „Идентифициране на административните и електропреносните препятствия за насърчаване на електроенергията, произведена от възобновяеми източници“, който е публикуван на:

http://ec.europa.eu/energy/res/consultation/admin_barriers_en.htm.

Докладът на M V V Consulting „Отопление и охлаждане на база възобновяеми източници: разходи за националните политики и административни препятствия“ може да бъде намерен на следния адрес:

http://ec.europa.eu/energy/res/sectors/heat_from_res_en.htm.

- **Оценка на въздействието**

В оценката на въздействието са изследвани следните описани по-долу и отнасящи се до темата варианти:

- С какви мерни единици да бъдат изразени целите за възобновяемата енергия? В оценката на въздействието са сравнени вариантите за изразяване на целите чрез първичното или чрез крайното енергийно потребление и заключението е в полза на второто, тъй като при него не се поставят в различно положение различните видове възобновяема енергия, а също отчитането чрез първичната енергия дава по-голяма тежест на топлинната и ядрената енергия и по този начин увеличението при тези енергийни източници би направило по-трудно достигането на всеки възможен дял на възобновяемата енергия.
- Как да се разпредели ангажиментът за 20 % възобновяема енергия между държавите-членки? Оценени са различни методи, включително моделирането на ресурсния потенциал на всяка държава-членка, както и прилагането на еднаква степен на увеличение за всички държави-членки и модулиране на резултатите в зависимост от БВП, за да се осигури справедливост и съгласуваност. Заключението е, че най-подходящ е подходът за еднаква степен на увеличение, модулирана в зависимост от БВП, тъй като този подход осигурява простота и справедливост при разпределението на увеличението между държавите-членки. При съотнасянето спрямо БВП, полученият резултат отразява богатството на различните държави-членки, а при модулирането, отчитащо предходния напредък в разработване на възобновяемите източници, резултатът отчита ролята, която „ранните дейци“ са имали като водещи сили на развитието на възобновяемата енергия в Европа и, също така, отразява общата най-висока точка на целевия дял на възобновяемата енергия през 2020 г. за всяка отделна държава-членка.
- Как може да бъде подобрен трансграничният пренос на възобновяема енергия (чрез използване на гаранции за произход), така че да е в помощ на държавите-членки за изпълнението на техните ангажименти — включително възможност възобновяема енергия, потребявана в една държава-членка, да се отчита като изпълнение на целите на друга държава-членка? Вариантите за стандартизиране на вече прилаганите в електроенергийния сектор гаранции за произход бяха проучени заедно с възможността за разширение на техния обхват и извън електроенергийния сектор, както и различни степени за възможност за прехвърляне на гаранции за произход. Предлага се становището, че режимът на гаранции за произход може да бъде значително подобрен и стандартизиран и че обхватът му може да бъде разширен и в областта на големите топлофикационни и мрежови охладителни системи.
- Какви административни и пазарни препятствия за развитието на възобновяемата енергия могат да бъдат отстранени? Проучени са редица несполуки по отношение на

проектантски правилници, административни процедури и случаи на недостиг на пазарна информация и са предложени или препоръки за тяхното отстраняване (например въвеждане на „обслужване на едно гише“, осигуряване на пропорционалност на таксите, взаимно признаване на сертифицирането, въвеждане на срокове за съгласуването на проекти, по-добро информирание на обществеността и професионалистите, както и установяване на минимално допустими нива за потребление на възобновяема енергия в нови сгради).

- Какви критерии и методи за наблюдение могат да се използват при формулирането на режим на устойчиво развитие във връзка с биогоривата? Проучени бяха широк кръг от възможности и предложението е, че тази система би трябвало да включва минимално допустими стойности на намалението на емисии на парникови газове, критерии за биоразнообразие и стимули за използване на суровини, разнообразяващи видовете суровинни ресурси, като например лигноцелулозни материали за производство на биогорива от второ поколение. Уместно е контролната дейност да бъде предоставена на държавите-членки (но в същото време следва да се насърчават многонационалните системи за сертифициране); режимът на санкциите за неизпълнение на критериите следва да бъде последователен в рамките на целия единен пазар и да съдържа изключване от данъчни отстъпки и неотчитане на такива биогорива във връзка със задълженията за биогоривата и националните цели. И накрая, за реалното „проследяване“ на биогоривата ще е необходимо физическо проследяване, така че тези горива, които удовлетворяват изискванията за устойчиво развитие, да могат да бъдат идентифицирани и стимулирани с премия на пазара.

3. ПРАВНИ ЕЛЕМЕНТИ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

- **Обобщение на предложеното действие**

В предложената директива са формулирани принципите, в съответствие с които държавите-членки следва да осигурят нарастване на дела на възобновяемата енергия в крайното енергопотребление в ЕС до поне 20 % в 2020 г.

Три сектора имат отношение към използването на възобновяема енергия: електроенергетиката, отоплението/охлаждането и транспортът. Общият подход е да бъде оставена на държавите-членки възможността да преценят какво да е участието на тези сектори в достигане на тяхната национална цел. От друга страна, предлага се всяка държава-членка да постигне до 2020 г. дял от поне 10 % на възобновяемата енергия (главно биогорива) в транспортния сектор. Това се прави по следните причини: (1) от всички стопански отрасли, в транспортния сектор се наблюдава най-бързо увеличение на емисиите на парникови газове; (2) биогоривата способстват за отслабване на зависимостта от нефта в транспортния сектор, която представлява един от най-сериозните проблеми по отношение на сигурността на енергийните доставки, пред които е изправен ЕС; (3) производството на биогорива понастоящем е по-скъпо в сравнение с другите видове възобновяема енергия, което означава, че то по-трудно би се развивало, ако няма специфични изисквания.

Специално за биогоривата и другите течни горива от биомаса, в директивата е формулирана система за гарантиране на екологичната устойчивост на провежданите мерки, гарантираща, наред с други неща, че отчитаните за изпълнение на целите биогорива надхвърлят минимално допустимото ниво на намаление на емисии на парникови газове.

- **Правно основание**

Предложението ще бъде направено въз основа на член 175, параграф 1, а също и на член 95 от Договора. При все че по принцип единичното правно основание се предпочита, признато е, че когато една мярка съдържа разпоредби, основаващи се на различни части от Договора, уместно е да бъде приложено двойно правно основание. И двете правни основания в случая са свързани с използването на процедура за съвместно решение.

По-голямата част от предложението попада в обхвата на член 175, параграф 1 (околна среда). С този член се дава на Общността пълномощие за действие за запазване, защита и подобряване на качеството на околната среда, опазване на човешкото здраве и благоразумно и рационално използване на природните ресурси. Тези цели се преследват от настоящата директива.

От друга страна, членове 15, 16 и 17 на предложението съдържат текст за налагане на обвързващи задължения на държавите-членки, във връзка с критериите за устойчивост на биогоривата и другите течни биопродукти. При все, че самите критерии за устойчиво развитие очевидно са насочени към защита на околната среда, директивата също така ограничава държавите-членки по отношение на прилагането на някои мерки, които биха препятствали търговията с биогорива или суровини. В този смисъл, директивата е насочена към пълна хармонизация на критериите за устойчивост на биогоривата, за да се гарантира, че няма да може някой индивидуално възприет критерий от държави-членки да представлява препятствие за търговия между държави-членки. Следователно се счита, че за този елемент от директивата, вътрешният пазар представлява първостепенната цел. Тази преценка не се променя от факта, че защитата на околната среда е също важна цел, тъй като в член 95, параграф 3 от Договора изрично се споменава за насоченост към висока степен на защита на околната среда на мерките за цялостно изграждане на вътрешния пазар. По тези причини Комисията счита, че разпоредбите за хармонизирани норми по отношение на устойчивото развитие на биогоривата попадат под действието на член 95 (вътрешен пазар).

По принцип, възобновяемата енергия е близък заместител на конвенционалната енергия и се доставя чрез същите инфраструктурни и логистични системи. Всички държави-членки вече използват възобновяема енергия и са взели решение да увеличат нейния дял. По тези причини, предложението няма да засегне чувствително избора на държавите-членки измежду различни енергийни източници или общата структура на техните енергийни доставки, ето защо то не попада в обхвата на член 175, параграф 2 от Договора.

- **Принцип на субсидиарност**

Доколкото предложението не е в сфера, която е от изключителната компетенция на Общността, се прилага принципът на субсидиарност.

Целите на предложението не могат да бъдат постигнати в необходимата степен самостоятелно от държавите-членки, поради следните причини:

От досегашния опит в насърчаването на използването на възобновяеми енергийни източници в Европейския съюз става ясно, че действителен напредък започва едва след приемането от Европейския съюз на законодателни инструменти, съдържащи цели,

които да бъдат постигнати в определени срокове. Такъв бе случаят както с Директива 2001/77/ЕО относно насърчаване на производството на електроенергия от възобновяеми източници, така също и с Директива 2003/30/ЕО относно насърчаване на производството на биогорива. Що се отнася до навлизането на възобновяеми енергийни източници в сектора на отоплението и охлаждането, липсва правна рамка за съответно насърчаване. В резултат, развитието на възобновяемата енергия в този сектор стои почти на едно място.

Европейският съвет заключи, че е необходимо до 2020 г. Европейският съюз като цяло да достигне дял на възобновяемите енергийни източници, възлизащ на 20 % от крайното енергопотребление, по причини, свързани със сигурността на доставките, защитата на околната среда, както и заради конкурентноспособността на европейския отрасъл за възобновяема енергия, който понастоящем е водещ в света в много свои подотрасли.

Ако дейността в тази насока бъде оставена само на държавите-членки, това би изложило на риск постигането на тази цел и няма да осигури справедливо разпределение на усилията, необходими за постигане на общ дял от 20 %. Също така, оставянето на дейността само на държавите-членки би създавало несигурност сред инвеститорите по отношение на целите, които следва да бъдат постигнати и на пътя към тях.

Освен за самите цели, директивата се отнася и за начините за насърчаване на развитието на възобновяема енергия, като например административните процедури, проектирането, изграждането, разпространението на информация и обучението. Специално по отношение на електроенергията от възобновяеми източници, в директивата са разгледани въпроси свързани с електроенергийните мрежи, като например достъпа до мрежата, а също е разгледана и ролята на гаранциите за произход. Тези мерки представляват продължение на съществуващи разпоредби на Директива 2001/77/ЕО, както и на Директива 2002/91/ЕО за енергийните характеристики на сградите и осигуряват общ подход в интерес на производителите и потребителите на възобновяема енергия в рамките на Общността. Общностният подход за насърчаване на възобновяемата енергия посредством тези средства е пропорционален, защото степента на амбициозност на целта обуславя използването на координирано действие, насочено към тези сектори, където е възможно постигането на най-голям напредък.

Действието на Общността в областта на устойчивото развитие на биогоривата е оправдано, защото при него се избягва разработването на многобройни национални схеми, които биха могли да затруднят търговията с Общността, както и вътре в Общността.

Предложението запазва широки възможности за държавите-членки за избор на такъв начин на насърчаване на възобновяемата енергия, който най-добре да съответства на техния национален потенциал и специфични условия, включително и възможност да постигнат своите съответни цели чрез подкрепа на развитието на възобновяемата енергия в други държави-членки.

Следователно, предложението е в съответствие с принципа на субсидиарност.

- **Принцип на пропорционалност и избор на инструменти**

Предложението е в съответствие с принципа на пропорционалност поради следните причини:

Една обща цел не би могло да бъде постигната без общ ангажимент, изразен с правно обвързващи цели. Тъй като проблемите на енергийната политика заплашват Общността като цяло, отговорите следва да бъдат формулирани на същото равнище.

Избраният инструмент е директива, която следва да бъде приложена от държавите-членки. Този вид законодателен документ представлява е подходящ инструмент за насърчаване на възобновяемите енергийни източници, тъй като директивата ясно се определят целите, които да бъдат постигнати, като в същото време се предоставя на държавите-членки достатъчно възможност за гъвкавост, с оглед прилагане на директивата по начин, който най-добре съответства на техните специфични национални условия. В същото време, тя отива по-далеч в сравнение с рамковата директива, тъй като е с по-точно определени цели и с по-подробно описани мерки, които да бъдат предприети.

В директивата се задава обща обвързваща цел за Европейския съюз да се постигне 20 % дял на възобновяемата енергия до 2020 г. Също така, задава се обвързваща цел за пазарен дял на биогоривата от минимум 10 % в 2020 г., която трябва да бъде изпълнена от всички държави-членки.

По всички останали въпроси, държавите-членки са свободни да развиват своя сектор на възобновяема енергия по начин, най-добре съответстващ на техните национални условия и потенциал, стига те общо да постигнат целта за 20 % дял.

В този смисъл, равнището на приложената принуда е пропорционално на желаната цел.

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Предложението няма последици за бюджета на Общността.

5. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

- **Опростяване**

Предложението е свързано с опростяване на законодателството.

Понастоящем има две директиви в областта на възобновяемата енергия: за електроенергията и за биогоривата. Третият сектор — отоплението и охлаждането на база възобновяема енергия, досега не е бил обект на законодателство на европейско равнище. Задаването на целта за 2020 г. и преработката на законодателството по отношение на възобновяемата енергия дава възможност да се предложи една обща директива, отнасяща се и до трите сектора на приложение на възобновяемата енергия. Това прави възможно прилагането на неделими мерки в различните сектори и предприемането на действия спрямо въпроси, присъстващи в няколко от разглежданите области (например административните препятствия).

Наличието на единна директива и на единни национални планове за дейност ще насърчи държавите-членки да разглеждат енергийната политика по един по-цялостен начин, с възможно най-добро насочване и разпределение на усилията.

Понастоящем и по двете съществуващи директиви има изисквания за докладване; това ще се замени с единен доклад по предлаганата нова директива.

- **Отменяне на съществуващо законодателство**

Приемането на предложението ще доведе до отменяне на съществуващо законодателство.

- **Клауза за преразглеждане/ревизия/автоматично прекратяване**

Предложението включва няколко клаузи за преразглеждане.

- **Преработване**

Предложението не включва преработване.

- **Таблица на съответствието**

От държавите-членки се изисква да съобщят на Комисията текста на националните разпоредби, транспониращи директивата, както и да представят таблица на съответствията между тези разпоредби и настоящата директива.

- **Европейско икономическо пространство (ЕИП)**

Предложеният акт засяга материя от значение за ЕИП и следователно трябва да обхване ЕИП.

Предложение за

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници

(Текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1, и член 95 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите³,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора⁴,

като имат предвид, че:

- (1) Увеличението на използването на енергия от възобновяеми източници представлява важна част от пакета от мерки, необходими за намаляване на емисиите на парникови газове и за изпълнение на задълженията по Протокола от Киото към Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата, както и на задълженията по следващи европейски и международни ангажменти за намаление на емисиите на парникови газове след 2012 г. Също така, то играе важна роля за подобряване на сигурността на енергийните доставки, насърчаване на техническото развитие, създаване на възможности за работна заетост и областно развитие, особено в селскостопански райони.
- (2) По-специално, увеличението на използването на биогорива за транспортни цели е един от най-ефективните инструменти, чрез които Общността може да намали своята зависимост от внос на нефт — област, в която проблемът със сигурността на доставките е особено остър, както и да окаже влияние на пазара на горивата за транспортни цели.
- (3) С Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 г. относно насърчаване на производството на електроенергия от

¹ ОВ С., , стр. .

² ОВ С., , стр. .

³ ОВ С., , стр. .

⁴ ОВ С., , стр. .

възобновяеми енергийни източници във вътрешния електроенергиен пазар⁵, както и с Директива 2003/30/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2003 г. относно насърчаването на използването на биогорива или други възобновяеми горива за транспорт⁶, бяха установени определения за различните видове възобновяема енергия. С Директива 2003/54/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 26 юни 2003 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО⁷, бяха установени определения общо за електроенергийния сектор. В интерес на яснотата и постоянството е уместно да се използват същите определения и в настоящата директива.

- (4) Пътната карта за възобновяема енергия⁸ показва, че целта за 20 % общ дял на енергията от възобновяеми източници и целта за 10 % възобновяема енергия в транспорта са уместни и постижими задачи, както и че наличието на законодателна рамка с обвързващи цели би осигурило на стопанската общност необходимата дългосрочна стабилност, за да могат да бъдат вземани рационални инвестиционни решения в областта на възобновяемата енергия.
- (5) Срещата на Европейския съвет в Брюксел от март 2007 г. потвърди ангажимента на Общността за развитие в рамките на цялата Общност на възобновяемата енергия след 2010 г. Тази среща утвърди задължителна цел за 2020 г. за 20 % дял на възобновяемата енергия от общото енергопотребление на Общността, както и задължителна цел за 2020 г., която трябва да бъде постигната от всяка държава-членка, за минимум 10 % дял на биогоривата от потреблението на бензин и дизелово гориво в транспорта през 2020 г., като тези цели следва да бъдат постигнати по икономически ефективен начин. Европейският съвет декларира, че обвързващият характер на целта за биогоривата е уместен, при условие, че те се произвеждат по устойчиво развит начин, че биогоривата от второ поколение се появяват в търговско разпространение, а също така, че Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензиновите и дизеловите горива и за изменение на Директива 93/12/ЕИО⁹ бъде изменена, за да се даде възможност за прилагане на адекватни съотношения на смесване.
- (6) Основното предназначение на обвързващите цели е да се осигури сигурност на инвеститорите. В този смисъл, не е подходящо да се отлага вземането на решение дали дадена цел да е обвързваща, в зависимост от настъпването на бъдещо събитие. По тези причини, в изявление към Протокола от срещата на Европейския съвет от 15 февруари 2007 г. Комисията заяви, че не счита, че обвързващият характер на целите трябва да се отложи до момента, когато второто поколение биогорива се появят в търговско разпространение.

⁵ ОВ L 283, 27.10.2001, стр. 33. Директива, последно изменена с Директива 2006/108/ЕО на Съвета (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 414).

⁶ ОВ L 123, 17.5.2003 г., стр. 42.

⁷ ОВ L 176, 15.7.2003 г., стр. 37.

⁸ COM(2006) 848 окончателен.

⁹ ОВ L 350, 28.12.1998 г., стр. 58. Директива, последно изменена с Регламент (ЕО) № 1882/2003 (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

- (7) Европейският парламент, в своята Резолюция относно Пътната карта за възобновяема енергия в Европа, призова Комисията да представи до края на 2007 г. предложение за законодателна рамка за възобновяемата енергия, като се позова на важното значение на задаването на цели за дела на възобновяемите енергийни източници на равнище както на ЕС, така и на държавите-членки.
- (8) В светлината на позициите на Комисията, на Съвета и на Европейския парламент, уместно е да бъдат установени задължителни цели за 2020 г. за 20 % общ дял на възобновяемата енергия, както и за 10 % дял на възобновяемата енергия за транспортни цели спрямо потреблението в Европейския съюз.
- (9) Изходните позиции на държавите-членки, техните потенциали за възобновяема енергия, както и структурата на енергийните им баланси, се различават. Ето защо, необходимо е да се преобразува общата цел за 20 % дял в индивидуални цели за всяка държава-членка, с надлежна грижа за справедливо и адекватно разпределение, като бъдат отчетени различните национални изходни позиции и налични потенциали, включително настоящите нива на възобновяемата енергия в съответните енергийни баланси. Уместно е това да бъде направено, като се разпредели между държавите-членки изискваното общо увеличение на използването на енергия от възобновяеми източници въз основа на еднакво увеличение на дела на всяка държава-членка, коригирано пропорционално на техния брутен вътрешен продукт (weighted by their Gross Domestic Product), модулирано да отрази националните изходни точки и при отчитане въз основа на крайното енергопотребление.
- (10) От друга страна, за целта от 10 % възобновяема енергия за транспортни цели, подходящо е да се зададе една и съща цел за всички държави-членки, с оглед да се осигури съответствие в спецификациите и достъпността на транспортните горива. Тъй като транспортните горива се търгуват лесно, държавите-членки, които разполагат с по-малки количества от съответните ресурси, ще могат лесно да си набавят възобновяеми транспортни горива от други места. При все че технически е възможно за Общността да изпълни целта за биогоривата само въз основа на собствено производство, вероятно и желателно е тази цел да бъде фактически изпълнена чрез съчетание на собствено производство и внос. За тази цел, Комисията следва да наблюдава предлагането на пазара на Общността за биогорива и, ако това е уместно, следва да предлага подходящи мерки за достигане на балансиран подход между вътрешното производство и вноса, отчитайки развитието на многостранните и двустранните търговски преговори, а също и съображения по отношение на околната среда, цените, сигурността на енергийните доставки и др.
- (11) За да се осигури постигането на крайните цели, всяка държава-членка следва да работи за постигането на индикативна крива, трасираща пътя към постигането на нейните цели, а също и да формулира национален план за действие (national action plan) включващ цели по сектори, като се има също предвид, че съществуват различни видове приложения на биомасата и затова е от съществено значение да бъдат мобилизирани нови ресурси от биомаса.
- (12) За да се даде възможност за оползотворяване на техническия напредък и на икономии от широкомащабност, индикативната крива следва да отчита възможността за по-бърз растеж на използването на възобновяеми енергийни

източници през следващите години. По този начин може да бъде отредено специално внимание на сектори, които диспропорционално страдат от липса на технически напредък и на икономии от широкомащабност и по тези причини остават недоразвити, но които биха могли в бъдеще да имат значителен принос за изпълнение на целите за 2020 г.

- (13) Пътищата за развитие следва да започнат с начална точка 2005 г., тъй като това е последната година, за която се разполага с надеждни данни за националните дялове на възобновяемата енергия.
- (14) Необходимо е да бъдат формулирани недвусмислени правила за изчисление на дела на енергията от възобновяеми източници.
- (15) При изчисляване на дела на електроенергията от водоелектрически централи, ефектите от климатичните колебания следва да бъдат изглаждани чрез използване на формула за нормализация на данните.
- (16) Термопомпите, използващи геотермални ресурси — от земята или водата, както и термопомпите, ползващи топлина от околния въздух, които довеждат топлинната енергия до използваемо температурно ниво, се нуждаят за функционирането си от електроенергия. Специално термопомпите, които използват топлина от околния въздух, често се нуждаят от значителни количества конвенционална енергия. Ето защо, при определянето на степента на изпълнение на целите, установени с настоящата директива, следва да се отчита само тази полезна топлинна енергия от ползващите топлина от околния въздух термопомпи, която отговаря на минимално допустимите изисквания за коефициента на трансформация, установени с Решение 2007/742/ЕО на Комисията¹⁰, в съответствие с Регламент (ЕО) № 1980/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. относно преразгледана схема на Общността за присъждане на екологични етикети¹¹.
- (17) Пасивните енергийни системи използват конструкцията на сградите за улавяне на енергия. Това се разглежда като спестена енергия. Ето защо, за избягване на двойно отчитане, уловената по този начин енергия не трябва да се отчита за целите на настоящата директива.
- (18) Вносната електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници извън Общността, може да се отчита за постигане на целите на държавите-членки. Обаче, за да се избегне нетно увеличение на емисиите на парникови газове чрез отклоняване на вече използвани възобновяеми източници и тяхното пълно или частично заместване с конвенционални енергийни източници, за такъв вид отчитане ще може да се използва само такава електроенергия, която е генерирана от възобновяеми енергийни инсталации, влезли в експлоатация след влизането в сила на настоящата директива. За да се гарантира възможността за надеждно проследяване и отчитане на такъв внос, подходящо е това да става в рамките на система от гаранции за произход. Ще бъде обмислено сключването на споразумения с трети страни относно организацията на този вид търговия.

¹⁰ ОВ L 301, 20.11.2007 г., стр. 14.

¹¹ ОВ L 237, 21.9.2000 г., стр. 1.

- (19) С оглед на създаване на възможности за намаляване на разходите за постигане на формулираните в настоящата директива цели, уместно е както да бъде улеснено потреблението в държави-членки на енергия, произведена от възобновяеми източници в други държави-членки, така също и да се даде възможност на държави-членки да отчитат електроенергията, топлинната и охладителната енергия, потребявани в други държави-членки, като принос за изпълнение на собствените им цели. По тази причина, следва да бъдат разработени хармонизирани разпоредби за формулирането и прехвърлянето на гаранции за произход.
- (20) Задължението за издаване, при поискване, на гаранции за произход на топлинна или хладилна енергия, произведени от възобновяеми енергийни източници, следва да се ограничи за инсталации с мощност от поне 5 MW_t, за да се избегнат ненужно високи административни натоварвания, които биха се появили ако бъдат включени и по-малките инсталации, включително тези в домакинствата.
- (21) Държавите-членки следва да имат възможност да установят системи за предварително издаване на разрешения за прехвърляне на гаранции за произход до или от други държави-членки, ако това е необходимо за постигане на сигурност и балансираност на енергийните доставки, за постигане на екологичните цели, предпоставени в тяхната насърчителна схема, или за изпълнение на целите, заложи в настоящата директива. Такива системи следва да бъдат ограничени само до необходимата и пропорционална степен и не трябва да представляват средство за произволна дискриминация.
- (22) Веднъж след като системата за хармонизирани гаранции за произход бъде изпробвана, Комисията следва да направи преглед дали ще са необходими по-нататъшни промени.
- (23) За да се избегне смесване с насърчителни схеми, приложени към съществуващи инсталации и за да се избегне свърхкомпенсирането на производители на възобновяема енергия, между държавите-членки ще могат да се прехвърлят само такива гаранции за произход, които са издадени за инсталации, пуснати в експлоатация след датата на влизане в сила на настоящата директива, или за енергия, произведена за сметка на увеличен след тази дата капацитет за възобновяема енергия на дадена инсталация.
- (24) Установено бе, че липсата на прозрачност на правилата и на съгласуваност между различните разрешаващи органи спъват разпространението на възобновяемата енергия. Ето защо, националните, областните и местните власти следва да отчитат специфичната структура на сектора на възобновяемата енергия, когато преразглеждат своите административните процедури за даване на разрешение за изграждане и експлоатация на инсталации за производство на електроенергия, на топлинна и охладителна енергия, или на транспортни горива от възобновяеми източници. Административните процедури за одобрение на инсталации, използващи енергия от възобновяеми източници, следва да бъдат ускорени и да имат ясно поставени срокове. Правилата и инструкциите за проектиране трябва да бъдат приспособени по начин да отчитат възможностите за прилагане на икономически ефективно и екологосъобразно използване на възобновяема енергия за отопление, охлаждане и електроснабдяване.

- (25) Националните технически спецификации и другите изисквания, попадащи в обхвата на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. относно определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и правила¹², във връзка например с равнището на качеството, методите за изпитване и условията на употреба, не трябва да създават препятствия за търговията със съоръжения и системи за възобновяема енергия. В този смисъл, схемите за насърчаване на възобновяемата енергия не следва да предписват национални технически спецификации, отклоняващи се от съществуващите европейски стандарти, или да изискват получените подкрепа съоръжения или системи да бъдат сертифицирани или изпробвани на точно определено място или от точно определена институция.
- (26) Правилата и задълженията за минимално допустимо използване на възобновяема енергия в нови или реконструирани сгради, въведени на национално или областно равнище, доведоха до чувствително увеличение на използването на възобновяема енергия. Този вид мерки следва да бъдат окуражени в по-широк европейски контекст, като в същото време бъде насърчено формулирането в строителните правилници и наредби на повече енергийно ефективни приложения на възобновяема енергия.
- (27) Следва да бъдат запълнени празнините по отношение на информацията и обучението, особено в сектора на отоплението и охлаждането, за да се насърчи ползването на енергия от възобновяеми източници.
- (28) Необходим е координиран подход за разработване на обучение, както и да бъде дадена възможност за подходящо сертифициране на лица, които инсталират малки съоръжения за възобновяема енергия, с оглед да се избегнат изкривявания на пазара и да се осигури високо качество на продуктите и услугите за потребителите. Националните сертификационни схеми следва взаимно да се признават от държавите-членки и по тази причина следва да се основават на един минимум от хармонизирани принципи, с отчитане на европейските технически стандарти и съществуващите режими за обучение и квалификация на монтажници на съоръжения за възобновяема енергия. Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионални квалификации¹³ ще продължи да е валидна по въпросите, които не попадат под действието на настоящата директива, като например признаването на професионалните квалификации на доставчици/монтажници, които не са сертифицирани в една държава-членка.
- (29) При все, че в Директива 2005/36/ЕО са включени изисквания за взаимно признаване на професионалните квалификации, включително на архитектите, съществува допълнителна необходимост да се осигури от страна на архитектите и проектантите подходящо разглеждане на възможно включване в техните проекти на използването на възобновяема енергия. Държавите членки следва да предоставят ясни указания в това отношение. Това следва да бъде извършено,

¹² ОВ L 204, 21.7.1998 г.

¹³ ОВ L255, 30.9.2005 г., стр.22.

без да се влиза в противоречие с разпоредбите на Директива 2005/36/ЕО и по-специално на нейните членове 46 и 49.

- (30) Разходите за присъединяването към мрежата на нови производители на електроенергия от възобновяеми енергийни източници следва да бъдат обективни, прозрачни и недискриминационни, като следва надлежно да се отчете ползата за мрежата от наличието на присъединените производители.
- (31) При определени обстоятелства е невъзможно да бъдат осигурени изцяло преносът и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници, без да се наруши надеждността и сигурността на системата. При такива обстоятелства, би могло да е уместно предоставянето на финансови компенсации на съответните производители.
- (32) В Директива 2001/77/ЕО е формулирана рамката за интегриране на електроенергията от възобновяеми енергийни източници към електроенергийната мрежа. От друга страна, съществуват значителни различия между държавите-членки по отношение на степента на реално постигнатото интегриране. За тази цел е необходимо да се засили горепосочената рамка и периодично да се проверява нейното прилагане на национално равнище.
- (33) Свързването на електроенергийните мрежи на отделните страни облекчава интегрирането на електроенергията от възобновяеми източници. Освен че изглажда промените в електрическите характеристики, свързването на отделните национални мрежи може да намали балансните разходи, да насърчи реална конкуренция, водеща до по-ниски цени и да подпомогне развитието на мрежите. Също така, при споделено и оптимално ползване на наличната възможност за преносима мощност, може да се избегне излишно изграждане на нови съоръжения.
- (34) Производството на биогорива следва да бъде устойчиво развито от екологична гледна точка. Следователно, за биогоривата, които се прилагат за изпълнение на посочените в настоящата директива цели, както също и за биогоривата, които ползват подкрепа от настоящите насърчителни схеми, следва да се въведе изискване да отговарят на критериите за устойчиво екологично развитие.
- (35) Но въвеждането на критерии за устойчиво екологично развитие на биогоривата не би постигнало своята цел, ако доведе до пренасочване на тези продукти, които не удовлетворяват критериите, от транспортните към други видове приложения, например като течни горива от биомаса (bioliquids), използвани в производството на топлинна енергия или на електроенергия. По тази причина, критериите за устойчиво екологично развитие следва да се прилагат към всички течни горива от биомаса.
- (36) Европейският съвет в Брюксел от март 2007 г. прикани Комисията да предложи обща директива за използването на всички възобновяеми енергийни източници, която да съдържа критерии и разпоредби, осигуряващи устойчиво развити доставки и ползване на биоенергията. Тези критерии следва да образуват съгласувана част от една по-широка система, обхващаща не само биогоривата, а и другите течни горива от биомаса. Ето защо, такива критерии за устойчиво развитие следва да бъдат включени в настоящата директива. За да се избегнат

допълнителни разходи за бизнеса, както и екологичното несъответствие при използването на непоследователен подход, от съществено значение е тези критерии за биогоривата да бъдат съгласувани между настоящата директива и Директива 98/70/ЕО. Комисията следва, също така, да преразгледа през 2010 г. въпроса дали да бъдат включени и други приложения на биомасата.

- (37) Ако територии с високо съдържание на въглерод в почвата или растителността бъдат преустроени за отглеждане на суровини за биогорива или за други течни горива от биомаса, част от натрупаното въглеродно съдържание ще попадне в атмосферата и ще доведе до образуването на въглероден двуокис. Това отрицателно въздействие по отношение на парниковите газове може да неутрализира положителното въздействие от използването на биогорива или на други течни горива от биомаса, като в някои случаи може дори да го надхвърли с голяма разлика. Ето защо, при изчисляване на намалението на емисии на парникови газове в резултат от използване на биогорива или на други течни горива от биомаса, следва да бъдат отчитани всички въглеродни ефекти от такива преустройства. Това е необходимо, за да се гарантира, че при изчисляването на намалението на емисии на парникови газове са отчетени всички въглеродни ефекти от използването на биогорива или на други течни горива от биомаса.
- (38) За да се избегнат ненужни и обемисти проучвания от страна на стопанските оператори и за да се избегне преустройването на терени с високи въглеродни запаси, които в крайна сметка ще се окажат неотговарящи на условията за отглеждане на суровини за биогорива и за други течни горива от биомаса, необходимо е да не бъдат преустройвани с такава цел тези видове терени, чиито въглеродни запаси след преустройството не биха могли, в рамките на един разумен период от време (имайки предвид спешната необходимост от противодействие на изменението в климата), да бъдат компенсирани с намаление на емисиите на парникови газове в резултат на ползването на горепосочените горива. Описите на въглеродните запаси в почвите в целия свят водят до заключението, че в тази категория следва да бъдат включени мочурливите и трайно залесените територии.
- (39) Стимулите, осигурени от настоящата директива за биогорива и за други течни горива от биомаса, както и нарастващото в световен мащаб търсене на тези видове горива, не трябва да предизвикват разрушаване на районите на биоразнообразие. Такива изчерпаеми ресурси, признати чрез различни международни инструменти като ценни за човечеството, следва да бъдат запазени. Също така, потребителите в Общността не биха приели от морална гледна точка тяхното увеличено ползване на биогорива и на други течни горива от биомаса да води до разрушаване на биоразнообразни райони. По тези причини, необходимо е да бъдат формулирани критерии, съгласно които биогоривата и другите течни горива от биомаса ще отговарят на условията за получаване на стимули само когато може да се гарантира, че те не произхождат от район на биоразнообразие. Според избраните критерии, даден район е с биоразнообразие, когато той е незасегнат от значителна човешка дейност (съгласно определението, използвано от Организацията за храните и селското стопанство на ООН, Икономическата комисия за Европа на ООН и

Министерската конференция за защита на горите в Европа¹⁴), или когато той е защитен от национално законодателство за опазване на природата. Също така, като се има предвид високата степен на биоразнообразие на някои пасища (grasslands), уместно е биогоривата, произведени от суровини с произход от такива терени да не отговарят на условията за получаване на стимули по настоящата директива. Комисията следва да установи подходящи критерии и/или географски райони за определянето на такива пасища с висока степен на биологично разнообразие, съгласно най-добрите разполагаеми научни данни и съответните международни норми.

- (40) В случаите, когато биогоривата и другите течни горива от биомаса се произвеждат от суровини, отгледани в ЕС, те следва да съответстват също и на екологичните изисквания на ЕС по отношение на селското стопанство. Прилагането на такива критерии по отношение на вноса от трети страни е административно и технически неосъществимо.
- (41) Критериите за екологично устойчиво развитие ще бъдат резултатни само ако доведат до промяна в поведението на участниците на пазара. А участниците на пазара ще променят поведението си само ако отговарящите на критериите биогорива и други течни горива от биомаса получават ценова премия в сравнение с неотговарящите на критериите горива. Съгласно метода на масовия баланс за проверка на съответствието, съществува физическа зависимост между производството на отговарящи на критериите биогорива и други течни горива от биомаса и потреблението на такива горива в Общността, обуславяща точен баланс между производството и потреблението, която дава възможност за осигуряване на по-голяма ценова премия, в сравнение със системите, в които биогоривата не отговарят на това изискване. Следователно, за да се гарантира, че биогоривата и другите течни горива от биомаса, отговарящи на екологичните критерии за устойчиво развитие, могат да бъдат продавани на по-висока цена, като се поддържа целесъобразността на системата и в същото време не се натоварва промишлеността с прекомерна тежест, за проверка на съответствието следва да се използва методът на масовия баланс. Но също така, следва да бъдат разгледани и други методи за проверка.
- (42) В интерес на Общността е да насърчава разработването на многостранни и двустранни споразумения, както и на доброволни международни и национални схеми, задаващи стандарти за производство по устойчиво развит начин на биогорива и на други течни горива от биомаса, както и за удостоверяване, че производството на биогорива и на други течни горива от биомаса съответства на тези стандарти. За тази цел, следва да бъдат въведени разпоредби, даващи възможност да се реши, че тези споразумения или схеми предоставят надеждни доказателства и данни, при условие че схемите съответстват на адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо одитиране.
- (43) Необходимо е да се въведат ясни правила за изчисляване на емисиите на парникови газове от биогорива и от течни горива от биомаса, както и съответните сравнителни стойности при използването на изкопаеми горива.

¹⁴ Temperate and Boreal Forest Resources Assessment (2000); Ministerial Conférence on the Protection of Forests in Europe (2003).

- (44) При изчисляване на емисиите на парникови газове при производството и използването на горивата, следва да бъдат отчитани и съответните странични продукти. За целите на анализа на цялостната политика в тази област, подходящ е методът на заместването (substitution method). Но за регулаторни цели във връзка с отделни оператори или отделни партии горива за транспортни цели, методът на заместването не е подходящ. В тези случаи, най-подходящ за използване е методът на разпределение на енергията (energy allocation method), защото той е лесно приложим, предсказуем във времето, свежда до минимум контрапродуктивните стимули и дава резултати, които по принцип са сравними с порядъка на резултатите, получавани по метода на заместването. За целите на анализа на цялостната политика, в своите доклади Комисията трябва да привежда и резултати, получени по метода на заместването.
- (45) С цел да се избегне непропорционално административно натоварване, следва да бъде изготвен списък от приети стойности (default values) за най-често срещаните варианти на производство на биогорива. При всички положения, за биогоривата и другите течни горива от биомаса ще може да се претендира за установеното по този списък ниво на намаление на парниковите газове. В случаите, когато приетата стойност (default value) на намалението на парниковите газове за даден производствен вариант е по-малка от изискваната минимално допустима стойност, ако производителите желаят да демонстрират, че спазват минимално допустимата стойност, те ще трябва да покажат, че реалните емисии при техния производствен процес са по-ниски от използваните при изчислението приети стойности.
- (46) За да се избегне насърчаването на отглеждане на суровинни култури за биогорива и за други течни горива от биомаса на места, където това ще предизвика големи емисии на парникови газове, приетите стойности (default values) за отглеждане на селскостопански култури ще бъдат определени само за такива места, където такъв ефект може да бъде изключен с висока степен на надеждност.
- (47) Изискванията за схема за устойчиво развитие на енергийните приложения на биомасата, различни от биогоривата и от течните горива от биомаса, следва да бъдат анализирани от Комисията в срок до 2010 г., като се отчете необходимостта от управление на ресурсите от биомаса по устойчиво развит начин.
- (48) За да стане възможно постигането на 10 % дял на биогоривата, необходимо е да се осигури присъствието на пазара на такива смеси на биодизел и дизелово гориво, които са с по-високо съдържание на биодизел, в сравнение с посоченото в европейския стандарт EN 590/2004.
- (49) За да се осигури постигането на търговска жизнеспособност за такива видове биогорива, които са свързани с разнообразяване на набора от суровини, те следва да получат допълнителна тежест в рамките на националните задължения по отношение на биогоривата.
- (50) Необходимо е редовно докладване, за да се осигури продължаване на насочването на вниманието към напредъка в развитието на възобновяемата енергия на национално равнище и на равнището на Общността.

- (51) Насърчителните мерки, предприети в съответствие с настоящата директива, които представляват държавна помощ по смисъла на член 87 от Договора, трябва да бъдат съобщени на Комисията и одобрени от нея преди тяхното прилагане, съгласно член 88, параграф 3 от Договора. Информацията, предоставена на Комисията въз основа на настоящата директива, не освобождава държавите-членки от задължението за уведомяване в изпълнение на член 88, параграф 3 от Договора.
- (52) При съставянето на техните насърчителни системи, държавите-членки могат да насърчават използването на такива биогорива, които осигуряват допълнителни ползи — включително ползите на разнообразяване на суровините в случаите на биогорива, произвеждани от отпадъци, от нехранителни целулозни материали и от лигноцелулозни материали, като бъде отчетена разликата в себестойността на произведената енергия при използването на традиционни биогорива — от една страна, и на тези видове биогорива, които са свързани с допълнителни странични ползи — от друга страна. Държавите-членки могат да насърчават инвестициите за разработване на такива видове технологии за възобновяема енергия, които се нуждаят от време, за да станат конкурентноспособни.
- (53) Тъй като основното предназначение на мерките, формулирани в членовете от 15 до 17 на настоящата директива, е да се осигури правилно функциониране на вътрешния пазар чрез хармонизиране на условията за устойчиво развитие, на които биогоривата и течните горива от биомаса трябва да отговарят с оглед на определени цели, като по този начин бъде улеснена търговията между държавите-членки с отговарящи на тези условия биогорива и други течни горива от биомаса, тези разпоредби се основават на член 95 от Договора. Тъй като основното предназначение на всички останали мерки, формулирани в настоящата директива, е защитата на околната среда, те се основават на член 175, параграф 1 от Договора.
- (54) Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива, трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г., определящо процедурите по упражняване на изпълнителните правомощия, възложени на Комисията¹⁵.
- (55) По-специално, следва да бъде възложено на Комисията правомощие да приспособи методологичните принципи и стойности, необходими за оценяване дали са изпълнени екологичните критерии за устойчиво развитие по отношение на биогоривата и другите течни горива от биомаса и да актуализира данните за енергийното съдържание на транспортните горива, в съответствие с техническия и научния напредък. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез приспособяването на методологични принципи и стойности, те следва да бъдат приемани в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (56) Тези разпоредби на Директива 2001/77/ЕО и Директива 2003/30/ЕО, които се припокриват с разпоредбите на настоящата директива, ще бъдат отменени в най-

¹⁵ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23, Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

късния възможен момент от нейното транспониране. Тези разпоредби, които се отнасят до цели и докладване за 2010 г., ще останат в сила до края на 2011 г. По тези причини, необходимо е да бъдат съответно изменени Директива 2001/77/ЕО и Директива 2003/30/ЕО.

- (57) Тъй като общите цели за постигане до 2020 г. на 20 % дял на възобновяемата енергия от общото енергопотребление на Общността, както и на 10 % дял на биогоривата от потреблението на бензин и дизелово гориво във всяка държава-членка, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки поотделно, но поради мащаба на действията на равнището на Общността биха могли да бъдат осъществени по-добре, Общността може да предприеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарност, както е посочено в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, изложен в горепосочения член, настоящата директива не излиза извън обхвата на необходимото за постигането на тези цели.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1 **Обхват**

Настоящата директива установява обща рамка за насърчаването на енергията от възобновяеми източници. С нея се задават задължителни цели за общия дял в енергопотреблението на енергия от възобновяеми източници, както и за дела на енергията от възобновяеми източници в транспорта. Също така, в нея се формулират правила относно гаранциите за произход, административните процедури и присъединяването към електроенергийната мрежа, във връзка с енергията от възобновяеми източници. В нея са установени и екологични критерии за устойчиво развитие по отношение на биогоривата и другите течни горива от биомаса.

Член 2 **Определения**

За целите на настоящата директива се прилагат определенията в Директива 2003/54/ЕО.

Прилагат се и следните определения:

- (а) „енергия от възобновяеми източници“ (*"energy from renewable sources"*) означава енергия от възобновяеми неизкопаеми източници: вятърна, слънчева, геотермална енергия, енергия на вълните, енергия от приливи и отливи, водноелектрическа енергия, биомаса, сметищен газ, газ от пречиствателни инсталации за отпадни води и биогазове;
- (б) „биомаса“ (*"biomass"*) означава биоразградимата част на продукти, отпадъци или остатъци от земеделието (включително растителни и животински вещества), горското стопанство и свързаните с тях промишлености, както и биоразградимата част на промишлени и битови отпадъци;

- (в) „*крайно потребление на енергия*“ ("*final consumption of energy*") обхваща енергийните продукти, доставяни за енергийни цели на обработващата промишленост, транспорта, домакинствата, услугите, селското стопанство, горското стопанство и рибното стопанство, включително потреблението на електроенергия и топлинна енергия от енергийния сектор за целите на производството на електроенергия и топлинна енергия и включително загубите при разпределението на електроенергия и топлинна енергия;
- (г) „*топлофикация или мрежови охладителни системи*“ ("*district heating or cooling*") означава разпределението на топлинна енергия под формата на пара, гореща вода или охладени течности, от централен източник за производството им, по разпределителна мрежа, до множество сгради, за използване за отопление, технологична топлина или охлаждане;
- (д) „*течни горива от биомаса*“ ("*bioliquids*") означава течни горива за енергийни цели, произведени от биомаса;
- (е) „*биогорива*“ ("*biofuels*") означава течни или газообразни горива за транспортни цели, произведени от биомаса;
- (ж) „*гаранция за произход*“ ("*guarantee of origin*") означава електронен документ, който служи като доказателство, че определено количество енергия е произведено от възобновяеми източници;
- (з) „*насърчителна схема*“ ("*support scheme*") означава схема, произхождаща от намеса на пазара от страна на държава-членка, която подпомага пазарната реализация на енергията от възобновяемите източници чрез намаляване на себестойността на тази енергия, увеличаване на продажната ѝ цена или увеличаване, посредством задължение за възобновяема енергия или по друг начин, на обема на покупките на такава енергия;
- (и) „*задължение за възобновяема енергия*“ ("*renewable energy obligation*") означава национална насърчителна схема, изискваща от производителите на енергия да включат определен дял енергия от възобновяеми източници в тяхното производство, съответно изискваща от доставчиците на енергия да включат в своите доставки определен дял енергия от възобновяеми източници в техните доставки, или изискваща от потребителите на енергия да включат определен дял енергия от възобновяеми източници в тяхното потребление.

Член 3

Цели за използване на енергия от възобновяеми източници

1. Всяка държава-членка трябва да осигури нейният дял на енергия от възобновяеми източници в крайното енергопотребление през 2020 г. да е поне равен на нейната цел за общия дял на енергията от възобновяеми източници през тази година, посочен в третата колона на таблицата в Част А на Приложение I.

2. Държавите-членки следва да предприемат подходящи стъпки за постигането на дял на енергията от възобновяеми източници, който да е равен на или по-голям от посочения в индикативната крива, дадена в Част Б на Приложение I.
3. Всяка държава-членка следва да осигури постигането на такъв дял на енергията от възобновяеми източници в транспорта през 2020 г., който да е поне 10 % от крайното потребление на енергия в транспорта в тази държава-членка.

При изчисляване на общото потребление на енергия в транспорта във връзка с предходното изречение (the first subparagraph), няма да се отчитат тези нефтопродукти, които са различни от бензина и дизеловото гориво.

Член 4

Национални планове за действие

1. Всяка държава-членка следва да приеме подходящ национален план за действие.

В националните планове за действие следва да бъдат посочени целите на държавите-членки за дяловете на енергията от възобновяеми източници съответно в транспорта, електроенергетиката и отоплението и охлаждането през 2020 г., както и адекватни мерки за постигане на тези цели, включително национална политика за разработване на съществуващите ресурси от биомаса и мобилизиране на нови ресурси от биомаса за различни приложения, както и мерките за изпълнение на изискванията на членовете с номера от 12 до 17.

2. Държавите-членки следва да съобщят своите национални планове за действие на Комисията най-късно до 31 март 2010 г.
3. Държава-членка, чийто дял на енергията от възобновяеми източници падне през непосредствено предходния двегодишен период под индикативната крива, посочена в Част Б на Приложение I, следва да представи на Комисията нов национален план за действие, не по-късно от 30 юни на следващата година, който да съдържа адекватни мерки за осигуряване на постигането в бъдеще на дял на енергията от възобновяеми източници, който да е равен или по-голям спрямо индикативната крива в Част Б на Приложение I.

Член 5

Изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници

1. Крайното потребление на енергия от възобновяеми източници във всяка държава-членка ще се изчислява като сбор от:
 - (а) крайното потребление на електроенергия от възобновяеми източници;
 - (б) Крайното потребление на енергия от възобновяеми източници за отопление и охлаждане; и
 - (в) крайното потребление на енергия от възобновяеми източници, използвана в транспорта.

Газообразните горива, електроенергията и водорода от възобновяеми източници следва да бъдат отчитани само веднъж при изчислението на дела на крайното потребление на енергия от възобновяеми източници — по буква а), по буква б) или по буква в) от параграф 1.

Тези биогоривата и други течни горива от биомаса, които не отговарят на формулираните в член 15 критерии за екологично устойчиво развитие, няма да бъдат отчитани.

2. Държавите-членки могат да поискат от Комисията да бъде взето под внимание, за целите на параграф 1, изграждането на тяхна територия на инсталации за възобновяема енергия с много продължителен период на изпълнение, ако са изпълнени следните условия:

- (а) изграждането на инсталацията за възобновяема енергия трябва да е започнало до 2016 г.;
- (б) инсталацията за възобновяема енергия трябва да има работна мощност равна или по-голяма от 5 000 MW;
- (в) трябва да е невъзможно инсталацията да бъде пусната в експлоатация до 2020 г.;
- (г) трябва да е възможно инсталацията да бъде пусната в експлоатация до 2022 г.

Комисията ще вземе решение каква корекция да бъде направена на дела на енергията от възобновяеми източници на съответната държава-членка за 2020 г., като се вземе предвид напредъкът на изграждането, количеството финансова помощ, предоставена на инсталацията и количеството възобновяема енергия, която инсталацията ще произвежда когато бъде изградена, в средно натоварена година.

Комисията, в съответствие с процедурата, посочена в член 21, параграф 2, ще разработи правила за прилагането на тази разпоредба, най-късно до 31 декември 2012 г.

3. Ако държава-членка прецени, че поради *форсмажорно събитие* не ѝ е възможно да спазва дела на енергия от възобновяеми източници в крайното енергопотребление през 2020 г., посочен в третата колона на таблицата в Приложение I, тя следва възможно най-бързо да уведоми за това Комисията. Комисията ще приеме решение дали наистина е имало *форсмажорно събитие*, като в такъв случай ще реши каква корекция да бъде направена на крайното потребление на енергия от възобновяеми източници на тази държава-членка за 2020 г.

4. За целите на параграф 1, буква а), крайното потребление на електроенергия от възобновяеми източници ще се изчислява като количеството електроенергия, произведено в съответната държава-членка от възобновяеми източници, с изключение на електроенергията от помпеноакумулиращи водноелектрически електроцентрали, произведена на база на предварително изпомпана на горното ниво вода, с корекция в съответствие с член 10.

По отношение на централите с няколко вида горива, които използват както възобновяеми, така и конвенционални енергийни източници, ще се взема предвид само електроенергията, произведена от възобновяеми източници. За целите на този вид изчисление, приносът на всеки енергиен източник ще се изчислява въз основа на неговото енергийно съдържание.

Електроенергията, произведена от водноелектрически централи, ще се отчита в съответствие с нормализационното правило, посочено в Приложение II.

5. За целите на параграф 1, буква б), крайното потребление на енергия от възобновяеми източници за отопление и охлаждане ще се изчислява като потреблението на енергия от възобновяеми източници, доставена на отраслите на обработващата промишленост, транспорта, домакинствата, услугите, селското стопанство, горското стопанство и рибното стопанство за целите на отоплението и охлаждането, включително потреблението от топлофикационни или охладителни мрежи на енергия от възобновяеми източници, коригирано съгласно член 10.

Топлинната енергия, произвеждана от термopомпи въз основа на геотермална енергия — от почвата или от водата, ще се отчита за целите, посочени в параграф 1, буква б). Топлинната енергия, добита от термopомпи, ползващи топлина от околния въздух, ще се отчита за целите, посочени в параграф 1, буква б), само при условие, че енергийната ефективност на термopомпите отговаря на минимално допустимите изисквания във връзка с екологичното етикетирание, формулирани на основание на Регламент (ЕО) № 1980/2000 и, по-специално, на минимално допустимия коефициент на трансформация, посочен в Решение 2007/742/ЕО и преразгледан във връзка с горепосочения Регламент.

Топлинната енергия, генерирана от пасивни енергийни системи, благодарение на които се постига по-малко енергийно потребление по пасивен път, чрез конструкцията на сградата или в резултат на топлинна енергия, генерирана от невъзобновяеми източници, няма да бъде отчитана за целите на параграф 1, буква б).

6. Енергийното съдържание на транспортните горива, включени в списъка в Приложение III, следва да бъде отчитано със стойностите, посочени в това Приложение. Приложение III може да претърпи корекции, в съответствие с техническия и научния напредък. Такава мярка, предназначена да промени несъществени елементи на настоящата директива, следва да бъде приета в съответствие с процедурата за регулиране с контрол, посочена в член 21, параграф 3.
7. Делът на енергията от възобновяеми енергийни източници следва да се изчислява като се раздели крайното потребление на възобновяема енергия на крайното потребление на енергия от всички възможни източници и резултатът се изрази като процентно отношение.

8. При изчислението на дела на енергията от възобновяеми източници, следва да се използват методиката и дефинициите, посочени в Регламент (ЕО) № XXXX/XX относно енергийната статистика.¹⁶
9. Електроенергия, произведена от възобновяеми източници в трети страни, може да бъде отчитана за целите на определяне на степента на спазване на изискванията на настоящата директива относно националните цели, ако са изпълнени следните условия:
 - (а) електроенергията се консумира в Общността;
 - (б) електроенергията се произвежда от инсталация, която е влязла в експлоатация след датата на влизане в сила на настоящата директива; и
 - (в) за електроенергията е издадена гаранция за произход, съставна част от система за гарантиране на произхода, еквивалентна на посочената в настоящата директива.

Член 6

Гаранции за произход на електроенергията, топлинната и охладителната енергия произведени от възобновяеми енергийни източници

1. Държавите-членки следва да осигурят, че произходът на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, както и на топлинната и охладителна енергия, произведена от възобновяеми източници в централи с мощност поне 5 MW_T, може да се гарантира като такъв по смисъла на настоящата директива.

За тази цел, държавите-членки следва да осигурят издаването на гаранция за произход в отговор на съответна заявка от страна на производител на възобновяема енергия. Гаранцията за произход следва стандартно да се отнася за единица за количество енергия от 1 MWh. За всеки MWh произведена енергия може да бъде издадена само една гаранция за произход.

2. Гаранциите за произход следва да бъдат издавани, прехвърляни и отменяни по електронен път. Те следва да са точни, надеждни и защитени от злоупотреби.

Гаранциите за произход следва да съдържат най-малко следните данни:

- (а) какъв е енергийният източник, използван за производство на електроенергията и началната и крайната дата за нейното производство;
- (б) информация дали гаранцията за произход се отнася за:
 - (i) електроенергия; или
 - (ii) топлинна и/или охладителна енергия;

¹⁶ [Регламент за енергийната статистика]

- (в) наименованието (identity), местоположението, вида и мощността на инсталацията, където енергията е била произведена, както и датата, на която инсталацията е влязла в експлоатация;
 - (г) датата и държавата на издаване и уникален идентификационен номер;
 - (д) количеството и видът на евентуална инвестиционна помощ, която е била дадена за инсталацията.
3. Държавите-членки следва да признават гаранциите за произход, издадени в друга държава-членка в съответствие с настоящата директива. Всеки отказ на държава-членка да признае гаранция за произход следва да се основава на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии.
- В случай на отказ за признаване на гаранция за произход, Комисията може да приеме решение, изискващо от съответната държава-членка да го признае.
4. Държавите-членки следва да осигурят, че всички гаранции за произход, които следва да бъдат издадени по отношение на възобновяема енергия, произведена в дадена календарна година, се издават в срок не по-късно от три месеца след края на съответната година.

Член 7

Компетентни органи и регистри за гаранциите за произход

1. Всяка държава-членка следва да посочи единствен компетентен орган, който да се занимава със следните задачи:
- (а) да създаде и поддържа национален регистър за гаранции за произход;
 - (б) да издава гаранции за произход;
 - (в) да отбелязва всяко прехвърляне на гаранции за произход;
 - (г) да отменя гаранции за произход;
 - (д) да публикува годишен доклад за количеството на гаранциите за произход, които са издадени, прехвърлени към или от всеки от компетентните органи и отменени.
2. Компетентният орган не трябва да има никаква дейност за производство, търговия, доставка или разпределение на енергия.
3. Националният регистър на гаранциите за произход следва да отбелязва броя на гаранциите за произход, които са притежание на всяко отделно лице. Дадена гаранция за произход може да присъства по едно и също време само в един регистър.

Член 8

Представяне на гаранции за произход за отменяне (cancellation)

1. Дадена гаранция за произход, съответстваща на горепосочената единица за количество енергия, следва да бъде представена на компетентния орган за отменяне в съответствие с член 7, при следните случаи:
 - (а) ако производството на единица количество електроенергия от възобновяеми енергийни източници, или производството на единица количество топлинна или охладителна енергия от възобновяеми енергийни източници с мощност от поне 5 MW_T, получава подкрепа под формата на плащания по преференциални цени, плащания на премии, данъчни облекчения или плащания по тръжни процедури, в които случаи гаранцията за произход следва да се представи на компетентния орган, посочен от държавата-членка, създала системата за предоставяне на помощи;
 - (б) ако производството на единица количество електроенергия от възобновяеми енергийни източници, или на единица количество топлинна или охладителна енергия от възобновяеми енергийни източници с топлинна мощност от поне 5 MW_T, се отчита за целите на определяне на спазването от страна на съответната организация на задължение за възобновяема енергия, в който случай гаранцията за произход следва да се представи на компетентния орган, посочен от държавата-членка, която е въвела задължението; или
 - (в) ако енергиен доставчик или енергиен потребител реши да използва гаранцията за произход за целите на доказване на наличието на дял или количество възобновяема енергия в неговата комбинация от енергоносители, без да претендира за ползите от помощна схема в съответствие с букви а) и б); в този случай, гаранцията за произход следва да бъде представена на компетентния орган, посочен от държавата-членка, в която се потребява горепосочената комбинация от енергоносители.
2. В случай, че даден оператор представи една или повече гаранции за произход на компетентен орган в съответствие с параграф 1, буква а) или б), то този оператор следва:
 - (а) да изисква издаване на гаранции за произход, в съответствие с член 6, параграф 1, за цялото бъдещо производство от възобновяеми източници от същата инсталация
 - (б) да представя тези гаранции за произход за отменяне от същия компетентен орган.
3. Гаранциите за произход няма да могат да се представят на компетентния орган за отменяне след като измине 1 година от съответната дата на издаване.

Член 9
Прехвърляне на гаранции за произход

1. Държавите-членки, чийто дял на енергията от възобновяеми източници е бил равен или е надвишил съответното количество по индикативната крива в Част Б на Приложение I през непосредствено предходния двугодишен период, могат да поискат от посочените съгласно член 7 компетентни органи да прехвърлят на друга държава-членка представени за отменяне по реда на член 8, параграф 1 гаранции за произход. Такива гаранции за произход следва веднага да бъдат отменени от компетентния орган в приемащата държава-членка.
2. Държавите-членки могат да създадат система за предварително разрешаване на прехвърлянето на гаранции за произход на или от лица в други държави-членки ако, в отсъствието на такава система, има вероятност прехвърлянето на гаранции за произход да затрудни тяхната възможност за гарантиране на сигурно и балансирано енергоснабдяване, или да попречи на постигането на екологичните цели на тяхната насърчителна схема.

Също така, държавите-членки могат да създадат такава система за предварително разрешаване на прехвърлянето на гаранции за произход на или от лица в други държави-членки ако, в отсъствието на такава система, има вероятност прехвърлянето на гаранции за произход да затрудни тяхната възможност да спазят изискванията на член 3, параграф 1, или да осигурят такъв дял на енергията от възобновяеми източници, който да е равен или по-голям от съответната стойност по индикативната крива в Част Б на Приложение I.

Системата за предварително разрешаване не трябва да представлява средство за произволна дискриминация.

3. Бидейки предмет на разпоредбите, приети в изпълнение на параграф 2, гаранциите за произход могат да бъдат прехвърляни между лица в различни държави-членки, при условие, че са били издадени във връзка с производството на енергия от възобновяеми източници в инсталации, които са влезли в експлоатация след датата на влизане в сила на настоящата директива.

Такова прехвърляне би могло да съпровожда доставка на енергията, за която се отнася гаранцията за произход, а би могло и да е независимо от такава доставка.

4. Държавите-членки следва да уведомят Комисията, ако имат намерение да създадат система за предварително разрешаване съгласно параграф 2, както и за всякакви по-нататъшни изменения в тази система.

Комисията следва да публикува тази информация.

5. Най-късно до 31 декември 2014 г., в зависимост от наличието на данни, Комисията следва да направи оценка на прилагането на разпоредбите на настоящата директива относно прехвърлянето на гаранции за произход между държавите-членки, както и за разходите и ползите от него. Ако това е уместно, тя следва да направи предложения пред Европейския парламент и Съвета.

Член 10

Последици от отменянето на гаранциите за произход

Когато даден компетентен орган отмени гаранция за произход, която не е издадена от самия него, това води, във връзка с определяне на спазването на изискванията на настоящата директива относно националните цели, до следните операции с еквивалентно количество енергия от възобновяеми източници:

- (а) то се изважда от количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита за годината на производство на енергията, посочена в гаранцията за произход, при определяне на спазването на изискванията от страна на държавата-членка, чийто компетентен орган е издал гаранцията за произход; и
- (б) то се прибавя към количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита за годината на производство на енергията, посочена в гаранцията за произход, при определяне на спазването на изискванията от страна на държавата-членка, чийто компетентен орган е отменил гаранцията за произход.

Член 11

Увеличения на мощността

Във връзка с член 5, параграф 9, член 6, параграф 2, член 8, параграф 2 и член 9, параграф 3, единиците възобновяема енергия, произведени в резултат на увеличение на мощността на дадена инсталация, ще бъдат разглеждани като произведени от отделна инсталация, влязла в експлоатация в момента на настъпването на увеличението на мощността.

Член 12

Административни процедури, наредби и правилници

1. Държавите-членки следва да осигурят, че всякакви национални правила относно разрешителните, сертификационни и лицензионни процедури, прилагани по отношение на централите за производство на електроенергия, топлинна енергия или охладителна енергия от възобновяеми източници, както и по отношение на процеса на преобразуване на биомаса в биогорива или други енергийни продукти, са пропорционални и необходими.

По-специално, държавите-членки следва да осигурят следното:

- (а) съответните отговорности на националните, областните и местните административни органи за разрешителни, сертификационни и лицензионни процедури да са ясно определени и с точни срокове за одобрение на заявките за съгласуване на проекти и за разрешение за строеж;
- (б) административните процедури да бъдат организирани в последователност и ускорени на съответното административно равнище;

- (в) правилата за разрешаване, сертифициране и лицензиране следва да са обективни, прозрачни и недискриминационни, както и изцяло да отчитат особеностите на отделните технологии за възобновяема енергия.
 - (г) да бъдат формулирани ясни указания за координация между административните органи, по отношение на сроковете и на приемането и предаването на проекти и заявки за разрешение;
 - (д) административните такси, плащани от потребители, проектанти, архитекти, строители, монтажници и доставчици следва да са прозрачни и свързани с разходите;
 - (е) за малките проекти следва да се въведат облекчени процедури за получаване на разрешение; и
 - (ж) следва да бъдат определени посредници за случаите на спорове между заявителите и властите във връзка с издаването на разрешения, сертификати и лицензи.
2. Държавите-членки следва ясно да определят всички технически спецификации, чието спазване по отношение на съоръженията и системите за възобновяема енергия представлява условие за ползване на помощ от насърчителни схеми. В случаите, за които съществуват европейски стандарти, включително екологични етикети, енергийни етикети и други технически нормативни системи, установени от европейските стандартизационни служби, тези национални технически спецификации следва да отговарят на съответните европейски стандарти. Също така, тези национални технически спецификации не трябва да предписват къде съоръженията и системите да бъдат сертифицирани.
3. Държавите-членки следва да изискват от местните и областните власти да разглеждат възможността за инсталиране на съоръжения или системи за използване на отопление, охлаждане и електроенергия от възобновяеми източници, както и на топлофикационни и мрежови охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и преустройството на промишлени или жилищни райони.
4. В своите строителни наредби и правилници, държавите-членки следва да изискват използването на минимално допустими нива на енергия от възобновяеми източници в нови или реконструирани сгради. Всяко изключение от тези минимално допустими нива следва да бъде прозрачно и да се основава на критерии, свързани с:
- (а) сгради, които са проектирани по начин да улавят пасивно енергия или да са с ниско или нулево потребление на закупувана енергия; или
 - (б) местни ограничения в достъпността на възобновяеми енергийни ресурси.
5. Чрез своите строителни наредби и правилници, държавите-членки следва да насърчават използването на такива отоплителни и охладителни системи и съоръжения на база възобновяема енергия, които постигат значително намаление на потреблението на енергия. Държавите-членки следва да

използват енергийни или екологични етикети и други подходящи сертификати или стандарти, разработени на национално или европейско равнище, когато подобни инструменти съществуват, като основа за насърчаване на такива системи и съоръжения.

По отношение на биомасата, държавите-членки следва да насърчават такива технологии за преобразуване, които постигат ефективност на преобразуването от поне 85 % при жилищни и търговски приложения и поне 70 % при промишлени приложения.

По отношение на термопомпите, държавите-членки следва да насърчават използването на такива термопомпи, които постигат съответствие с минималните изисквания за екологично етикетиране, въведени с Решение 2007/742/ЕО.

В случая със слънчевата енергия, държавите-членки следва да насърчават съоръжения и системи с общ к.п.д. от поне 35 %.

При определянето на общия к.п.д. (conversion efficiency) и на съотношението вход/изход на системите и съоръженията, държавите-членки следва да използват методики на Общността, или ако липсват такива – международни методики, ако съществуват.

Член 13

Информация и обучение

1. Държавите-членки следва да осигурят информацията относно насърчителните мерки да се предоставя на потребителите, строителите, монтажниците, архитектите и доставчиците на отоплителни, охладителни и електрически съоръжения и системи, както и на доставчиците на автомобили, допускащи използването на горивни смеси с високо съдържание на биогорива или на чисти биогорива.
2. Държавите-членки следва да осигурят предоставянето на информация, от страна на доставчиците на съоръжения и системи или от страна на компетентните власти, относно чистите печалби, разходите и енергийната ефективност на съоръженията и системите за използване на възобновяема енергия за нуждите на отоплението, охлаждането и електроснабдяването.
3. Държавите-членки следва да разработят схеми за сертифициране на монтажници на малки котли и печки на биомаса (small-scale biomass boilers and stoves), слънчеви фотоелектрични преобразувателни (solar photovoltaic) и слънчеви топлинни (solar thermal) системи и термопомпи (heat pumps). Тези схеми следва да са основани на критериите, посочени в Приложение IV. Всяка държава-членка следва да признава сертифицирането, извършено от други държави-членки в съответствие с тези критерии.
4. Държавите-членки следва да разработят указания за проектантите и архитекти, така че те да могат по подходящ начин да разглеждат възможностите за прилагане на енергия от възобновяеми източници и на топлофикационни и

мрежови охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и обновяването на промишлени или жилищни райони.

Член 14

Достъп до електроенергийната мрежа (electricity grid)

1. Държавите-членки следва да предприемат необходимите стъпки за развитие на електроенергийната мрежова инфраструктура (grid infrastructure), така че тя да дава подходящи условия за по-нататъшното развитие на производството на електроенергия от възобновяеми източници, включително връзки между мрежите на отделни държави-членки.
2. Без това да противоречи на поддържането на надеждността и безопасността на електроенергийната мрежа, държавите-членки следва да осигурят, от страна на операторите на преносните системи и операторите на разпределителните системи, гарантиране на преноса и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми енергийни източници. Също така, те следва да предоставят приоритетен достъп до мрежата на произведената от възобновяеми енергийни източници електроенергия. При диспечерското управление на електрогенериращите инсталации, операторите на преносните системи следва да дават приоритет на тези инсталации, които използват възобновяеми енергийни източници, доколкото това се позволява от сигурността на функционирането на националната електроенергийна система.
3. Държавите-членки следва да изискват от операторите на преносните системи и на разпределителните системи да определят и публикуват свои стандартни правила по отношение на покриването и разпределянето на разходите за технически изменения, като например свързване към мрежата или укрепване на мрежата, които са необходими с цел присъединяване на нови производители, подаващи към общата мрежа електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници.

Тези правила следва да се основават на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, като по-специално следва да се отчитат всички разходи и приходи, отнасящи се до свързването на тези производители към мрежата, както и специфичните обстоятелства в случай на разположение на производителите в периферни райони или в райони с малка гъстота на населението. Тези правила могат да предвиждат различни видове свързване.

4. Когато е уместно, държавите-членки могат да изискат от операторите на преносната система и от операторите на разпределителната система да поемат, изцяло или частично, посочените в параграф 3 разходи. Държавите-членки следва да прегледат и да вземат необходимите мерки за подобряване на нормативните рамки и правилата за покриване и разпределяне на разходите, посочени в параграф 3, най-късно до 30 юни 2011 г. и след това периодично да ги преглеждат отново, през всеки две години, за да осигурят присъединяването на нови производители, съгласно разпоредбите на горепосочения параграф.
5. Държавите-членки следва изискват от операторите на преносните системи и операторите на разпределителните системи да предоставят на всеки нов производител, който желае да бъде свързан, цялостна и подробна оценка на

разходите, отнасящи се до свързването. Държавите-членки могат да разрешат на производителите на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, които желаят да бъдат свързани към мрежата, да обявят търг за техническото осъществяване на свързването.

6. Разпределянето на разходите, посочено в параграф 3, се прилага според механизъм, основан на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, като се вземат предвид ползите, които първоначално или впоследствие присъединени производители, както и операторите на преносната система и операторите на разпределителната система, придобиват от свързването.
7. Държавите-членки следва да осигурят, че при налагането на таксите за пренос и разпределение не се допуска дискриминиране на електроенергия от възобновяеми енергийни източници, включително и на такава електроенергия от възобновяеми енергийни източници, която е произведена в периферни райони, например в островни или в слабо населени райони.
8. Държавите-членки следва да осигурят по отношение на таксите, начислявани от операторите на преносните системи и от операторите на разпределителните системи, съответно за пренос и разпределение на електроенергия от централи, които използват възобновяеми енергийни източници, съответствие с възможните намаления на мрежовите разходи в резултат на свързването на централата към мрежата. Такива намаления на мрежовите разходи могат да възникнат в резултат от прякото ползване на мрежата за ниско напрежение.

Член 15

Екологични критерии за устойчиво развитие по отношение на биогоривата и другите течни горива от биомаса

1. Биогоривата и другите течни горива от биомаса следва да бъдат вземани под внимание във връзка с целите, изброени по-долу в букви а), б) и в), само при условие, че отговарят на критериите, посочени в параграфи от 2 до 5:
 - (а) определяне на степента на съответствие с изискванията на настоящата директива относно националните цели;
 - (б) измерване на степента на съответствие със задълженията за възобновяема енергия;
 - (в) съответствие на условията за финансова подкрепа за потреблението на биогорива и други течни горива от биомаса.
2. За да се отчита за целите, посочени в параграф 1, ползването на биогорива и на други течни горива от биомаса трябва да води до намаление на емисии на парникови газове с поне 35 %.

В случай, че биогоривата и другите течни горива от биомаса, са произведени от инсталации, които вече са били в експлоатация през януари 2008 г., първото изречение на настоящия параграф (the first subparagraph) ще се прилага от 1 април 2013 г.

3. Биогоривата и другите течни горива, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, следва да не са произведени от суровини, произхождащи от терени с призната висока стойност на биоразнообразие, т.е. от терени с един от следните видове статут през или след януари 2008 г., независимо дали тези терени продължават да имат този статут:

- (а) естествени гори, т.е. гори за които не е известна значителна човешка намеса или където последната значителна човешка намеса е била много отдавна и това е позволило да бъдат възобновени естественият състав от горски видове и естествените процеси;
- (б) райони, обозначени с оглед защита на природата, освен ако не бъде доказано, че производството на съответната суровина не засяга защитата на природата;
- (в) пасища (grassland) с висока степен на биоразнообразие, т.е. пасища с множество различни растителни видове, които не се наторяват и не са деградирани (not degraded).

Комисията ще установи критериите и географските обхвати, по които да се установи кои пасища попадат под разпоредбата в буква в). Такава мярка, предназначена да промени несъществени елементи на настоящата директива, следва да бъде приета в съответствие с процедурата за регулиране с контрол, посочена в член 21, параграф 3.

4. Биогоривата и другите течни горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, следва да не са произведени от суровини, произхождащи от терени с високи въглеродни запаси, т.е. от терени с един от следните видове статут през или след януари 2008 г. и които в последващ период вече нямат такъв статут:

- (а) мочурища (wetlands), т.е. почви покрити или наситени с вода постоянно или през значителна част от годината, включително естествени торфища;
- (б) трайно залесени райони, т.е. терени с площ над 1 хектар, височина на дърветата над 5 м и с покритие от короните (canopy cover) над 30 %, или с дървета, които могат да достигнат тези прагове на място (*in situ*);

Разпоредбите в настоящия параграф не следва да се прилагат ако по времето, когато суровината е добита, съответният терен е имал същия статут като през януари 2008 г.

5. Селскостопанските суровини, отглеждани в Общността и използвани за производството на биогорива и на други течни горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, следва да бъдат добити в съответствие с изискванията и стандартите, описани в точка А на Приложение III на Регламент (ЕО) № 1782/2013 на Съвета¹⁷ под заглавието „Околна среда“ и в съответствие с минимално допустимите изисквания за добри

¹⁷ ОВ L270, 21.10.2003 г., стр. 56.

селскостопански и екологични условия, посочени в член 5, параграф 1 на този Регламент.

6. Държавите-членки следва да не отказват, поради други основания за устойчиво развитие, отчитане за посочените в параграф 1 цели на такива биогорива и други течни горива, които са добити в съответствие с изискванията на настоящия член.
7. Комисията следва най-късно до 31 декември 2010 г. да докладва относно изискванията за схема за устойчиво развитие във връзка с останалите видове енергийни приложения на биомаса, различни от биогоривата и другите течни горива от биомаса. Докладът следва да бъде съпроводен, ако е необходимо, от предложения до Европейския парламент и до Съвета за схема за устойчиво развитие във връзка с останалите видове енергийни приложения на биомаса.

Член 16

Проверка на съответствието с екологични критерии за устойчиво развитие по отношение на биогоривата и другите течни горива от биомаса.

1. При отчитане на биогорива и други течни горива от биомаса за целите, посочени в член 15, параграф 1, държавите-членки следва да изискват от стопанските оператори да покажат, че са изпълнени посочените в член 15, параграф 1 критерии за екологично устойчиво развитие. За тази цел, те следва да изискват от стопанските оператори използването на система за масов баланс, даваща следните възможности:
 - (а) възможност за отчитане на смесването на партии от суровини или биогорива с различни характеристики по отношение на устойчивото развитие;
 - (б) информацията за характеристиките по отношение на устойчивото развитие и обемите на партидите, посочени в буква а), остава прикрепена към смесеното количество; и
 - (в) осигурява се сборът на всички партии, напуснали сместа, да има същите характеристики по отношение на устойчивото развитие, каквито има сборът на всички партии, постъпили в сместа.
2. Комисията следва да докладва на Европейския парламент и на Съвета през 2010 г. и 2012 г. относно действието на описания в параграф 1 метод на проверка чрез масов баланс, както и за възможността за допускане на други методи за проверка по отношение на някои или всички видове суровини и биогорива. В своята оценка, Комисията ще разглежда тези проверочни методи, при които не е необходимо информацията за характеристиките на устойчиво развитие да остава физически прикрепена към определени партии или смеси. При оценката следва да се отчете, че проверочната система трябва да е достоверна и ефикасна, като в същото време се избегне налагането на прекомерна тежест върху промишления отрасъл. Докладът следва да бъде съпроводен, ако е уместно, от предложения до Европейския парламент и Съвета.

3. Държавите-членки следва да изискват от стопанските оператори да подават надеждна информация, както и да представят при поискване на съответната държава-членка данните, използвани за съставяне на информацията. Също така, държавите-членки следва да поискат от стопанските оператори да организират подходящо независимо одитиране на подаваната от тях информация, както и да представят доказателства за неговото провеждане. При одитирането следва да се проверява, че използваните от стопанските оператори системи са точни, надеждни и защитени от злоупотреби. Също така, при одитирането трябва да се проверява честотата и методиката на вземане на проби и достоверността на данните.
4. Комисията може да прецени, че двустранни и многостранни споразумения между Общността и трети страни служат за доказателство, че биогоривата и другите течни горива от биомаса, произведени от суровини, отгледани в тези страни, съответстват на критериите за екологично устойчиво развитие, посочени в параграфи 3 или 4 от член 15.

Комисията може да реши, че доброволни национални или международни схеми за въвеждане на стандарти за производството на продукти от биомаса съдържат точни данни за целите на член 15, параграф 2 или демонстрират, че партидите от биогорива съответстват на критериите за екологично устойчиво развитие, посочени в параграфи 3 или 4 от член 15.

Комисията може да реши, че някои национални, многонационални или международни схеми за определяне на намалението на емисии на парникови газове съдържат точни данни за целите на член 15, параграф 2.

5. Комисията ще приема решения в съответствие с параграф 4, ако въпросното споразумение или схема отговаря на адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо одитиране. Ако съответните схеми са предназначени за определяне на намаления на емисии на парникови газове, тези схеми следва също да съответстват на методическите изисквания, посочени в Приложение VII.
6. Решенията съгласно параграф 4 следва да се приемат в съответствие с процедурата по член 21, параграф 2. Тези решения ще имат период на валидност за не повече от 5 години.
7. Когато даден стопански оператор предложи доказателство или данни, придобити в съответствие със споразумение или схема, предмет на решение съгласно параграф 4, държавата-членка не следва да иска от заявителя да представя допълнително доказателство за спазване на съответния критерий за екологично устойчиво развитие.
8. При поискване от държава-членка или по своя собствена инициатива, Комисията ще проучи прилагането на член 15 по отношение на източника на биогориво или друго течно гориво от биомаса и, в рамките на шест месеца от получаване на искането и в съответствие с процедурата, посочена в член 21, параграф 2, ще реши дали съответната държава-членка може да отчита за целите, описани в член 15, параграф 1, биогориво или течно гориво от биомаса от този източник.

Член 17

Изчисляване на въздействието на биогоривата и другите течни горива от биомаса върху емисиите на парникови газове

1. Намалението на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива или други течни горива от биомаса за целите, посочени в член 15, параграф 2, ще се изчислява както следва:
 - (а) за биогоривата, по отношение на които е дадена в Част А или Част Б на Приложение VII приета стойност (default value) на намалението на емисиите на парникови газове за съответния начин на производство на биогоривото, при изчислението следва да се използва тази приета стойност;
 - (б) чрез използване на действителната стойност, изчислена в съответствие с методиката, посочена в Част В на Приложение VII; или
 - (в) чрез използване на стойност, изчислена в съответствие с методиката, посочена в Част В на Приложение VII, като сбор на действителните стойности, отговарящи на някои стъпки от производствения процес и на разпределени приети стойности (disaggregated default values) от Част Г или Част Д на Приложение VII за останалите стъпки от производствения процес.
2. Най-късно до 31 март 2010 г., държавите-членки следва да представят на Комисията доклад, включващ списък на тези части от техните територии, които са класифицирани на ниво NUTS 2 в Регламент (ЕО) 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета¹⁸, за които може да се очаква, че типичните емисии на парникови газове в резултат на отглеждането на селскостопански суровини са по-ниски или равни на емисиите под рубриката „отглеждане“ в Част Г на Приложение VII на настоящата директива, като списъкът следва да бъде съпроводен с описание на метода и данните, използвани при неговото съставяне. Използваният метод следва да отчита почвените характеристики, климата и очакваните добиви на селскостопански суровини.
3. Приетите стойности (default values) по отношение на биогоривата, посочени в Част А на Приложение VII, както и разпределените приети стойности (disaggregated default values) по отношение на отглеждането на суровини за биогоривата и другите течни горива от биомаса, посочени в Част Г на Приложение VII, могат да се прилагат само когато съответните суровини са отгледани:
 - (а) извън Общността; или
 - (б) в Общността, в райони включени в списъците, посочени в параграф 2.

По отношение на тези биогорива или други течни горива от биомаса, които не попадат в обхвата на нито една от горните букви, следва да се използват действителните стойности за емисиите при отглеждането.

¹⁸ ОВ L154, 21.6.2003 г., стр. 1.

4. Комисията следва да докладва най-късно до 31 декември 2012 г. относно оценените типични и приети стойности (typical and default values) в Част Б и Част Д на Приложение VII, като отдели специално внимание на емисиите от транспорта и преработката и може да реши, в които случаи е необходимо, да коригира стойностите. Такава мярка, предназначена да промени несъществени елементи на настоящата директива, следва да бъде приета в съответствие с процедурата за регулиране с контрол, посочена в член 21, параграф 3.
5. Приложение VII може да претърпи корекции, в съответствие с техническия и научния напредък. Такава мярка, предназначена да промени несъществени елементи на настоящата директива, следва да бъде приета в съответствие с процедурата за регулиране с контрол, посочена в член 21, параграф 3. Всяко коригиране или добавка към списъка на приетите стойности (default values) в Приложение VII следва да става при спазване на следните правила:
 - (а) в случаите, когато приносът на даден фактор към общите емисии е малък, или когато е налице ограничено вариране, или когато разходите или трудностите при установяване на действителните стойности са високи, като приети стойности (default values) ще се вземат характерните стойности за нормалните производствени процеси;
 - (б) във всички останали случаи, приетите стойности ще са оценени консервативно в сравнение с характерните стойности за нормалните производствени процеси.

Член 18

Специални разпоредби относно биогоривата

1. Държавите-членки трябва да осигурят предоставяне на информация на обществеността относно възможността за ползване на биогорива и други възобновяеми горива за транспортни цели. Също така, по отношение на процентното съдържание на биогорива, смесени с течни горива с минерален произход, ако то надвишава граничната стойност от 10 обемни процента, държавите-членки следва да изискват то да бъде обявено на местата за продажба.
2. Държавите-членки следва да осигурят, че дизеловото гориво, съответстващо на посочената в Приложение V спецификация, следва в срок най-късно до 31 декември 2010 г. да стане достъпно на тези бензиностанции, които имат повече от две колонки за зареждане с дизелово гориво.
3. Държавите-членки следва да осигурят, че дизеловото гориво, съответстващо на посочената в Приложение VI спецификация, или друго дизелово гориво със съдържание на биодизел от поне 5 обемни процента, следва в срок най-късно до 31 декември 2014 г. да стане достъпно на тези бензиностанции, които имат повече от две колонки за зареждане с дизелово гориво.
4. При доказване на спазването на наложените на операторите национални задължения за използване на възобновяема енергия, приносът на тези биогорива, които са произведени от отпадъци, остатъци, нехранителни

целулозни материали и лигноцелулозни материали ще бъде отчитан в двоен размер в сравнение с останалите биогорива.

Член 19

Докладване от държавите-членки

1. Държавите-членки следва да подадат доклад до Комисията за напредъка на насърчаването на използването на енергия от възобновяеми източници не по-късно от 30 юни 2011 г., като следващите доклади ще бъдат подавани през периоди от по 2 години.

В доклада следва да бъдат подробно разгледани, по-специално, следните въпроси:

- (а) дяловете по сектори и общо на енергията от възобновяеми енергийни източници през предходните две календарни години и взетите или планирани мерки на национално равнище за насърчаване на растежа на възобновяемата енергия, като се вземе под внимание индикативната крива от Част Б на Приложение 1;
- (б) въвеждането и действието на насърчителните схеми и на другите мерки за насърчаване на енергията от възобновяеми източници, както и евентуални промени в използваните мерки в сравнение с посочените в националния план за действие на съответната държава-членка;
- (в) как, където това е необходимо, държавите-членки са структурирали своите насърчителни схеми с оглед да бъдат взети предвид такива приложения на възобновяема енергия, които дават допълнителни странични ползи в сравнение с други сравними приложения, но в същото време може да са свързани с по-високи разходи — включително по отношение на биогоривата от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали.
- (г) действието на системата за гаранции за произход на електроенергията, топлинната и охладителната енергия от възобновяеми енергийни източници и мерките за осигуряване на надеждност и защита срещу злоупотреби на тази система;
- (д) постигнатия напредък при оценката и подобряването на административните процедури, с оглед отстраняване на регулаторни и нерегулаторни препятствия за разработките в областта на енергията от възобновяеми източници;
- (е) взетите мерки за осигуряване на преноса и разпределението на електроенергия от възобновяеми източници и за подобряване на нормативната рамка относно поемането и разпределянето на разходите, посочено в член 14, параграф 3;
- (ж) развитията в областта на достъпността и използването на биомаса за енергийни цели;

- (з) промените в цените на суровините и земеползването в държавите-членки, настъпили във връзка с увеличеното ползване на биомасата и на други източници на възобновяема енергия;
 - (и) разработването и дела на биогоривата, произвеждани от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали;
 - (й) оценка за въздействието на производството на биогорива върху биоразнообразието, водните ресурси, качеството на водите и качеството на почвите; и
 - (к) оценка за нетното намаление на емисиите на парникови газове в резултат на използването на енергия от възобновяеми източници.
2. При оценката на намалението на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива, държавите-членки могат да използват, при изготвянето на посочените в параграф 1 доклади, посочените в Приложение VII, Част А и Част Б типични стойности (typical values).
3. В своя първи доклад, държавите-членки следва да посочат дали възнамеряват да:
- (а) създадат единен административен орган, отговарящ за дейностите по разрешаването, сертификацията и лицензирането във връзка със заявки за инсталации за възобновяема енергия, както и за предоставяне на административна помощ на заявителите;
 - (б) въведат автоматично одобряване на заявките по повод съгласуване на проекти и даване на разрешения, в случаите когато съответният разрешаващ орган не е отговорил в установения срок; и
 - (в) да означат подходящите за добив на енергия от възобновяеми източници географски райони за нуждите на планирането на устройството на територията, както и за създаване на топлофикационни и мрежови охладителни системи.

Член 20

Наблюдение и докладване от страна на Комисията

1. Комисията ще наблюдава произхода на биогоривата и на другите течни горива от биомаса, използвани в Общността, както и въздействието на тяхното производство върху земеползването в Общността и в тези трети страни, които са основни доставчици. Мониторингът ще се основава на доклади от държавите-членки, подадени съгласно член 19, параграф 1 и тези на съответните трети страни, междуправителствени организации, научни проучвания и всякакви други видове информация. Също така, Комисията ще наблюдава промените в цените на суровините, свързани с енергийното използване на биомаса и всякакви положителни и отрицателни ефекти върху сигурността на снабдяването с храна.

2. Комисията ще поддържа диалог и ще обменя информация с трети страни и с организации на производители и потребители на биогорива относно прилагането на мерките в настоящата директива, отнасящи се до биогорива и други течни горива от биомаса.
3. Въз основа на докладите, подадени от държавите-членки в съответствие с член 19, параграф 1 и на наблюдението и анализа, посочени в параграф 1 на настоящия член, Комисията ще докладва периодично на всеки две години на Европейския парламент и на Съвета. Първият доклад ще бъде подаден в 2012 г.
4. При докладване на намалението на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива, Комисията ще използва стойностите, докладвани от държавите-членки и ще направи оценка доколко и как данните биха се променили, ако бъдат отчетени страничните продукти, при използване на метода на заместването.
5. В тези доклади, Комисията ще анализира:
 - (а) начините за балансиран подход между вътрешното производство и вноса;
 - (б) въздействието на увеличеното търсене на биогорива върху устойчивото развитие в Общността и трети страни;
 - (в) въздействието на политиката на ЕС върху наличието на хранителни продукти в страните износители, върху възможностите на хората в развиващите се страни да купуват такива хранителни продукти, както и върху по-общи въпроси, свързани с развитието; и
 - (г) въздействието на увеличеното търсене на биомаса върху отраслите, използващи биомаса.

Ако е необходимо, Комисията ще предложи коригиращи действия.

Член 21 **Комитет**

1. Комисията ще бъде подпомагана от Комитет.
2. При позоваване на настоящия параграф следва да се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.
3. При позоваване на настоящия параграф следва да се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, при спазване на разпоредбите на член 8 от него.

Член 22 **Изменения и отменяне**

1. В Директива 2001/77/ЕО, член 2, член 3, параграф 2 и членове от 4 до 8 се отменят, като отменянето влиза в сила от 1 април 2010 г.

2. В Директива 2003/30/ЕО, член 2, член 3, параграфи 2, 3 и 5 и членове 5 и 6 се отменят, като отменянето влиза в сила от 1 април 2010 г.
3. Директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО се отменят, считано от 1 януари 2012 г.

Член 23

Транспониране

1. Държавите-членки следва да въведат в действие необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 31 март 2010 г. Те следва незабавно да съобщят на Комисията текста на тези разпоредби и да приложат таблица на съответствието между тези разпоредби и настоящата директива.

При приемането на тези разпоредби от държавите-членки, разпоредбите следва да съдържат позоваване на настоящата директива или да са съпроводени от такова позоваване при официалното им публикуване. Условието и начинът на позоваването се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 24

Влизане в сила

Настоящата директива ще влезе в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 25
Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател

Приложение I — национални общи цели за дела на енергията от възобновяеми източници в крайното енергопотребление през 2020 г.

A. Национални общи цели

	Дял на енергията от възобновяеми източници в крайното потребление на енергия, 2005 г. (S ₂₀₀₅)	Дял на енергията от възобновяеми източници в крайното потребление на енергия, 2020 г. (S ₂₀₀₅)
Белгия	2,2%	13%
България	9,4%	16%
Чешка република	6,1%	13%
Дания	17,0%	30%
Германия	5,8%	18%
Естония	18,0%	25%
Ирландия	3,1%	16%
Гърция	6,9%	18%
Испания	8,7%	20%
Франция	10,3%	23%
Италия	5,2%	17%
Кипър	2,9%	13%
Латвия	34,9%	42%
Литва	15,0%	23%
Люксембург	0,9%	11%
Унгария	4,3%	13%
Малта	0,0%	10%
Нидерландия	2,4%	14%
Австрия	23,3%	34%
Полша	7,2%	15%
Португалия	20,5%	31%
Румъния	17,8%	24%
Словения	16,0%	25%
Словакия	6,7%	14%
Финландия	28,5%	38%
Швеция	39,8%	49%
Обединено кралство	1,3%	15%

Б. Индикативна крива

Индикативната крива, спомената в член 3, параграф 2, се определя в зависимост от следните стойности на дела на енергията от възобновяеми източници:

$S_{2005} + 0,25 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2011 г. до 2012 г.;

$S_{2005} + 0,35 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2013 г. до 2014 г.;

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2015 г. до 2016 г.; и

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2017 г. до 2018 г.;

където:

S_{2005} е делът в съответната държава-членка през 2005 г., както е посочен в таблицата в Част А

и

S_{2020} е делът в съответната държава-членка през 2020 г., както е посочен в таблицата в Част А

Приложение II — Нормализационно правило при отчитане на електроенергията, генерирана от водноелектрически централи

При отчитане на електроенергията, генерирана от водноелектрически централи в дадена държава-членка, следва да се използва следната нормализационна формула:

$$Q_{N(norm)} = C_N * \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

където:

N е годината, за която се докладва;

$Q_{N(norm)}$ е нормализираното количество електроенергия, генерирана от всички водноелектрически централи през годината N , което се използва за целите на отчитането;

Q_i е количеството електроенергия, действително генерирано през i -тата година от всички водноелектрически централи на държавата-членка, изразено в GWh;

C_i е общата инсталирана мощност на всички водноелектрически централи на държавата-членка през годината i , измерена в MW.

Приложение III — Енергийно съдържание на транспортните горива

Гориво	Тегловно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/kg)	Обемно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/l)
Биоетанол (етанол, произведен от биомаса)	27	21
Био-ЕТБЕ (био етил-третичен-бутил-етер)	36 (от която стойност 37 % произхождат от възобновяеми източници)	27 (от която стойност 37 % произхождат от възобновяеми източници)
Биометанол (метанол, произведен от биомаса, който се използва като биогориво)	20	16
Био-МТБЕ (био метил-третичен-бутил-етер, произведен въз основа на биометанол)	35 (от която стойност 22 % произхождат от възобновяеми източници)	26 (от която стойност 22 % произхождат от възобновяеми източници)
Био-ДМЕ (диметилетер, произведен от биомаса, който се използва като биогориво)	28	19
Био-ЕТБЕ (био етил-третичен-бутил-етер)	38 (от която стойност 29 % произхождат от възобновяеми източници)	29 (от която стойност 29 % произхождат от възобновяеми източници)
Биобутанол (бутанол, произведен от биомаса, който се използва като биогориво)	33	27
Биодизел (метилов естер, произведен от растително или животинско масло, с качеството на дизелово гориво, който се използва като биогориво)	37	33
Биодизел, получен чрез реакцията на Fischer-Tropsch (синтетичен въглеродород или смес от синтетични въглеродороди, произведени от биомаса)	44	34
Хидрогенирано растително масло (растително масло, термохимично третирано с водород)	44	34
Чисто растително масло (масло, което е произведено от маслодайни култури чрез пресоване, екстракция или сходни процедури, нерафинирано или рафинирано, но химически непроменено, когато е съвместимо с типа двигател и съответните изисквания за емисии)	37	34
Биогаз (горивен газ, произведен от биомаса и/или от биологично разлагаща се част от отпадъци, която може да бъде пречистена до продукт с качества на природен газ, който се използва като биогориво, или съответно	50	-

генераторен газ от дървесина)		
Бензин	43	32
Дизелово гориво	43	36

Приложение IV — Сертифициране на монтажници

Критериите, споменати в член 13, параграф 3, са както следва:

1. Процесът на сертифициране трябва да е прозрачен и ясно определен от държавата-членка или от административния орган, който държавата-членка определи.
2. Монтажниците на съоръжения за биомаса, термopомпи, слънчеви фотоелектрични преобразуватели и слънчеви топлинни инсталации следва да бъдат сертифицирани от акредитирана програма за обучение или обучаваща институция.
3. Акредитацията на програмата за обучение или обучаващата институция следва да бъде извършена от държавите-членки или от административните органи, които те определят. Акредитиращият орган следва да осигури, че програмата за обучение, предлагана от обучаващата институция, е последователна и има областно или национално покритие. Обучаващата институция следва да има адекватни технически средства за осигуряване на практическо обучение, включително лабораторни пособия или съответни съоръжения за осигуряване на практическо обучение. Също така, обучаващата институция следва да предлага, в допълнение към основното обучение, по-кратки опреснителни курсове по актуални въпроси, включително нови технологии, които да дадат възможност за обучение през целия живот в областта на съответните инсталации. Обучаващи институции могат да бъдат производителите на съоръжения или системи, институти или асоциации.
4. Акредитираните програми за обучение следва да се предлагат на монтажници с практически опит, които са преминали или преминават следните видове обучения:
 - а) за монтажници на котли и печки за биомаса: предварително условие е обучение като водопроводчик, монтажник на тръби, топлотехник, или техник по санитарни, отоплителни и климатични съоръжения;
 - б) за монтажници на термopомпи: предварително условие е обучение като водопроводчик или хладилен техник, а също и владенето на основни умения от електротехниката и водопроводната техника (рязане на тръби, запояване на тръбни връзки, залепяне на тръбни връзки, топлинно изолиране, уплътняване, проби за течове и монтаж на отоплителни и охладителни системи);
 - в) за монтажници на слънчеви фотоелектрични преобразуватели и на слънчеви топлинни инсталации: предварително условие е обучението като водопроводчик, електротехник, както и наличието на умения по водопроводите, електротехниката и покривните работи, включително владенето на запояването на тръбни връзки, залепяне на тръбни връзки, уплътняване на фитинги, проби за течове, умения за свързване на електрически кабели, познаване на основните покривни материали, методи за хидроизолация и уплътняване; или

- г) схема за професионално обучение, която да осигури на монтажника адекватни умения, отговарящи на 3-годишно обучение в областите, посочени в буква а), буква б) или буква в), включително обучение едновременно в училищни условия и на работното място.
5. Обучението за сертифициране като монтажник следва да включва както теоретични, така и практически раздели. В края на обучението монтажникът трябва да има необходимите умения за инсталиране на съответните съоръжения и системи, с оглед на изискванията на клиента за тяхната надеждност и ефективност, да може да влага висококачествено майсторство и да спазва всички действащи правилници и стандарти, включително по отношение на енергийното и екологичното етикетиране.
6. В теоретичната част на обучението за монтажник на котли и печки следва да бъдат включени следните въпроси: пазарна ситуация по отношение на биомасата, екологични аспекти, горива от биомаса, обезпечаване (logistics), строителни норми, противопожарна защита, субсидии, горивна техника, горивни системи, оптимални хидравлични решения, технико-икономически анализ, както и проектиране, монтаж и поддръжка на котли и печки на биомаса. Обучението следва да осигурява също добро познаване на евентуални европейски стандарти за съответната технология и за горива от биомаса, като например пелетите, както и за свързаното с биомасата национално и европейско законодателство.
7. В теоретичната част на обучението за монтажник на термпомпи следва да бъдат включени следните въпроси: пазарна ситуация по отношение на термпомпите, температури на геотермалните ресурси и на повърхностните ресурси в различните райони, определяне на топлопроводността на почвата и скалите, обезпечаване (logistics), строителни правни норми, наредби относно използването на геотермални ресурси, технико-икономическа ефективност на използването на термпомпи в сгради и определяне на най-подходящата термпомпена система, както и знания относно съответните технически изисквания, правила за безопасност, филтриране на въздуха, свързване с топлинния източник и конфигуриране на системата. Обучението следва да осигурява също добро познаване на европейските стандарти за термпомпи, както и на съответното национално и европейско законодателство. Монтажникът следва да демонстрира следните ключови умения:
- а) основно разбиране на физическите и работни принципи на термпомпите, включително характеристиките на термпомпения цикъл: въпросите свързани с възможно по-ниски температури на подаваната топлина и възможно по-високи температури на топлинния източник и влиянието им върху ефективността на системата, определяне на коефициента на трансформация и на сезонния коефициент на трансформация;
- б) разбиране на частите на термпомпата и на тяхната роля в термпомпения цикъл, включително компресора, разширителния вентил, изпарителя, кондензатора, крепежните елементи и фитингите, смазочното масло, хладилния агент, прегряването и подохлаждането, както и възможностите за охлаждане с термпомпи;

- в) умение за избор на типоразмера на елементите на термopомпите в типични монтажни ситуации, включително определяне на типичните стойности на топлинния товар на различни сгради, както и за битово горещо водоснабдяване, определяне на мощността на термopомпата на база на топлинния товар за битово горещо водоснабдяване, на база на топлинната инертност на сградата и при прекъсваем режим на ползването на електроенергия; определяне на буферния резервоар, на неговия обем, както и на вписването му във вторичен отоплителен кръг.

8. В теоретичната част на обучението за монтажник на слънчеви фотоелектрични преобразуватели и слънчеви топлинни инсталации следва да бъдат включени следните въпроси: пазарна ситуация по отношение на разглежданите съоръжения, екологични аспекти, елементи, характеристики и оразмеряване на системите за слънчева енергия, точен избор на подходящи системи и оразмеряване на елементите, определяне на топлинния товар, обезпечаване (logistics), строителни правни норми, противопожарна защита, субсидии, технико-икономически анализ, а също и проектиране, монтаж и поддръжка на слънчеви фотоелектрични преобразуватели и слънчеви топлинни инсталации. Обучението следва да осигурява също добро познаване на европейските стандарти за съответната технология, на сертификационни инструменти, като например Solar Keуmark, както и на свързаното със слънчевата енергия национално и европейско законодателство. Монтажникът следва да демонстрира следните ключови умения:

- а) умения за безопасна работа при използване на необходимите инструменти и съоръжения и прилагане на правилата и стандартите за безопасност, както и идентифициране на водопроводни, електротехнически и други рискове, свързани със слънчевите инсталации;
- б) умения за идентифициране на системите и на специфичните за активните и пасивни системи елементи, включително проектиране по машинната част и определяне на мястото на елементите и разположението и конфигурацията на системата;
- в) умения за определяне на необходимата площ за монтажа, на ориентацията и наклона на фотоелектричните и топлинните слънчеви колектори, като се вземе под внимание засенчването, достъпа до слънчевата радиация, здравината на конструкцията, съответствието на начина на монтаж с особеностите на сградата или климата, както и за идентифициране на различните методи за монтаж, подходящи за видовете покриви и укрепването на необходимите за монтажа съоръжения;
- г) специално за слънчевите фотоелектрични системи, необходими са също умения за приспособяване на електротехнически проекти, включително определяне на проектните стойности на големината на тока, избор на подходящи видове проводници и на параметрите на всяка електрическа верига, определяне на подходящия типоразмер, параметри и разположение на всички съответни съоръжения и подсистеми и избор на подходяща точка на свързване.

9. Курсът за обучение следва да завършва с изпит за издаване на сертификат. Изпитът следва да включва практическа оценка на успешен монтаж на котли и печки на биомаса, термпомпи, слънчеви фотоелектрични преобразуватели или слънчеви топлинни инсталации.
10. Сертифицирането на монтажника следва да бъде за ограничен период от време, така че да се изисква опреснителен семинар или обучение за удължаване на периода на сертифицирането.

Приложение V — Спецификация за смес на дизелово гориво и 7 % биодизел

Показатели	Мерни единици	Гранични стойности	
		минимум	максимум
Цетаново число		51	-
Цетанов индекс		46	-
Плътност при 15°C	kg/m ³	820	845
Полициклични ароматни въглеводороди	тегл. %	-	8
Съдържание на сяра	mg/kg	-	10
Пламна температура	°C	>55	-
Коксов остатък (на 10 % остатък от дестилация)	%	-	0.3
Съдържание на пепел	mg/kg	-	0.01
Съдържание на вода	mg/kg	-	200
Общи онечиствания	mg/kg	-	24
Корозия върху медна пластинка (3h при 50 °C)	клас	клас 1	
Смазочна способност по EN ISO 12156-1	µm	-	460
Кинематичен вискозитет при 40 °C	mm ² /s	2	4,5
Дестилационни характеристики:			
процент на дестилата до 250°C	%	-	<65
процент на дестилата до 350°C	%	85	-
95 % дестилат при температура:	°C	-	360
Съдържание на метилови естери на мастни киселини (FAME), определено съгласно EN 14078	%	0	7
Температура на помътняване	°C	Съгласно съответния национален стандарт	
Гранична температура на филтруемост	°C	Съгласно съответния национален стандарт	
Стабилност на окисление, съгласно EN 14112	часа	20	-
Стабилност на окисление по ASTM D2274 при 115°C	g/m ³		25
Добавка за стабилизиране		Антиокислител, еквивалентен на ВНТ (бутилхидрокситолуен), с концентрация 1000 ppm	

Приложение VI — Спецификация за смес на дизелово гориво и 10 % биодизел

Показатели	Мерни единици	Гранични стойности	
		минимум	максимум
Цетаново число		51	-
Цетанов индекс		46	-
Плътност при 15°C	kg/m ³	820	845
Полициклични ароматни въглеводороди	тегл. %	-	8
Съдържание на сяра	mg/kg	-	10
Пламна температура	°C	>55	-
Коксов остатък (на 10 % остатък от дестилация)	%	-	0,3
Съдържание на пепел	mg/kg	-	0,01
Съдържание на вода	mg/kg	-	200
Общи онечиствания	mg/kg	-	24
Корозия върху медна пластинка (3h при 50 °C)	клас	клас 1a	
Смазочна способност по EN ISO 12156-1	µm	-	460
Кинематичен вискозитет при 40 °C	mm ² /s	2	4,5
Дестилационни характеристики:			
процент на дестилата до 250°C	%	-	<65
процент на дестилата до 350°C	%	85	-
95 % дестилат при температура:	°C	-	360
Съдържание на метилови естери на мастни киселини (FAME), определено съгласно EN 14078	%	5	10
Температура на помътняване	°C	Съгласно съответния национален стандарт	
Гранична температура на филтруемост	°C	Съгласно съответния национален стандарт	
Съдържание на фосфор	mg/kg	-	0,2
Киселинно число	mgKOH/g	-	0,05
Прекиси, съгласно EN ISO 3960		-	20
Стабилност на окисление, съгласно EN 14112	часа	20	-
Стабилност на окисление по метода ASTM D2274 при 115°C	g/m ³		25
Вариране на киселинното число	mgKOH/g		0,12
Замърсяване на дюза	Детергентна пакетна добавка		
Добавка за стабилизиране	Антиокислител, еквивалентен на ВНТ (бутилхидрокситолуен), с концентрация 1000 ppm		

Приложение VII — Правила за изчисляване на въздействието върху емисиите на парникови газове на биогоривата, другите течни горива от биомаса и на съответните използвани за сравнение минерални горива

А. Типични и приети стойности за биогорива, ако са произведени без нетни емисии на парникови газове поради промяна на начина на използване на земя

Варианти на производство на биогорива	Типично намаление на емисиите на парникови газове	Прието намаление на емисиите на парникови газове
Етанол от захарно цвекло	48%	35%
Етанол от пшеница (при неопределен вид на горивото, използвано при преработката)	21%	0%
Етанол от пшеница (при използване при преработката на лигнитни въглища в когенерационна инсталация)	21%	0%
Етанол от пшеница (при използване при преработката на природен газ в конвенционален котел)	45%	33%
Етанол от пшеница (при използване при преработката на природен газ в когенерационна инсталация)	54%	45%
Етанол от пшеница (при използване при преработката на слама, изгаряна в когенерационна инсталация)	69%	67%
Етанол от царевица, произведена в Общността (при използване при преработката на природен газ в когенерационна инсталация)	56%	49%
Етанол от захарна тръстика	74%	74%
Частта от възобновяеми източници в ЕТБЕ (етил-третичен-бутил-етер)	Равно на това при съответния вариант за производство на етанол	
Частта от възобновяеми източници в ЕТБЕ (етил-третичен-бутил-етер)	Равно на това при съответния вариант за производство на етанол	
Биодизел от рапица	44%	36%
Биодизел от слънчоглед	58%	51%
Биодизел от палмово масло (при неопределен вид на технологията)	32%	16%
Биодизел от палмово масло (при технология без емисии на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	57%	51%
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	83%	77%
Хидрогенирано рапично олио	49%	45%
Хидрогенирано слънчогледово олио	65%	60%
Хидрогенирано палмово масло (при неопределен вид на технологията)	38%	24%
Хидрогенирано палмово масло (при технология без емисии на метан в атмосферата от	63%	60%

пресовъчната инсталация)		
Чисто (студенопресовано) рапично олио	57%	55%
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	81%	75%
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	86%	83%
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	88%	85%

Б. Оценки на типични и приети стойности на бъдещи видове горива, които засега (през януари 2008 г.) не присъстват или присъстват в незначителни количества на пазара, ако са произведени без нетни емисии на парникови газове поради промяна на начина на използване на земя

Варианти на производство на биогорива	Типично намаление на емисиите парникови газове	Прието намаление на емисиите парникови газове
Етанол от пшенична слама	87%	85%
Етанол от дървесни отпадъци	80%	74%
Етанол от бързорастящи дървесни култури	76%	70%
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на Fischer-Tropsch	95%	95%
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на Fischer-Tropsch	93%	93%
Диметилетер (ДМЕ) от дървесни отпадъци	95%	95%
Диметилетер (ДМЕ) от бързорастящи дървесни култури	92%	92%
Метанол от дървесни отпадъци	94%	94%
Метанол от бързорастящи дървесни култури	91%	91%
Частта от възобновяеми източници в МТБЕ (метил-третичен-бутил-етер)	Равно на това при съответния вариант за производство на метанол	

В. Методика

1. Емисиите на парникови газове от производството и употребата на транспортни горива, биогорива и други течни горива от биомаса ще се изчисляват както следва:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

където:

E са общите емисии от използването на горивото;

e_{ec} са емисиите от добива или отглеждането на суровини;

e_l са годишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на използване на земя;

e_p са емисиите от обработката;

e_{td} са емисиите от транспорт и разпределение;

e_u са емисиите от използването на горивото;

e_{ccs} са намаленията на емисии в резултат на улавяне и отвеждане;

e_{ccr} са намаленията на емисии в резултат на улавяне и замяна; и

e_{ee} са намаленията на емисии в резултат от допълнително произведена електроенергия в когенерационен режим.

Не се вземат под внимание емисиите от производството на машини и съоръжения.

2. Емисиите на парникови газове от горива, E , се изразяват чрез следната мерна единица: грамове CO_2 еквивалент за МJ енергийно съдържание на горивото, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Като изключение спрямо посоченото в параграф 2, при транспортните горива стойностите, изразени чрез мерната единица $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$, могат да бъдат коригирани, за да се отчетат разликите в извършената полезна работа при използването на различни горива, изразени в km/MJ . Такива корекции се правят само в случай, че е представено доказателство за разликите в извършената полезна работа.
4. Намаленията на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива и други течни горива от биомаса се изчисляват както следва:

$$\text{НАМАЛЕНИЕ НА ЕМИСИИ} = (E_F - E_B)/E_F,$$

където:

E_B са общите емисии от биогоривото или течното гориво от биомаса; и

E_F са общите емисии от минералното гориво, което се замества.

5. Видовете парникови газове, които се отчитат във връзка с параграф 1, са: CO₂, N₂O и CH₄. При изчисляването на CO₂ еквивалента, тези газове се отчитат със следните коефициенти:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Емисиите от добива или отглеждането на суровини, e_{ec} , трябва да включват както следва: емисиите от самия процес на добив или отглеждане; от прибирането на суровините; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса (leakages); както и от производството на химикали или продукти, използвани при добива или отглеждането на суровините. Следва да се изключи от изчисленията улавянето на CO₂ в процеса на отглеждане на суровините. От емисиите се изваждат доказаните намаления на емисии на парникови газове от изгаряне във факел при нефтодобивните обекти, където и да са разположени те по света. Като алтернативна възможност спрямо използването на действителните стойности на емисиите, могат да се направят оценки на емисиите от отглеждането на суровини — чрез използване на средни стойности, изчислени за по-малки географски райони в сравнение с тези, използвани за изчислението на приетите стойности (default values).

7. Средногодишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на използване на земя, e_l , следва да се изчисляват чрез средногодишно разпределяне на емисиите от 20-годишен период. За изчисляване на тези емисии ще се използва следната зависимост:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times MW_{CO_2} / MW_C \times 1/20 \times 1/P,$$

където:

e_l са средногодишните емисии на парникови газове в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на използване на земя (изразени като маса на CO₂ еквивалент за единица енергийно съдържание на биогоривото);

CS_R са въглеродните запаси на единица площ на база предходното използване на земята (изразени като маса на наличния въглерод за единица площ, като се отчита съдържанието на въглерод както в почвата, така и в растителността). Като предходно ще се отчита използването на земята през по-късния от следните два момента:

януари 2008 г. или през време, предхождащо с 20 години добиването на суровината;

CS_A са въглеродните запаси на единица площ на база настоящото използване на земята (изразени като маса на наличния въглерод за единица площ, като се отчита съдържанието на въглерод както в почвата, така и в растителността).

MW_{CO_2} е молекулната маса на $CO_2 = 44,010 \text{ g/mol}$;

MW_C е атомната маса на $C = 12,011 \text{ g/mol}$; и

P_e производителността на културата (измерена като енергия на биогориво или на друго гориво от биомаса, получено от единица земна площ годишно).

8. Във връзка с параграф 7, могат да бъдат използвани следните стойности както за CS_R , така и за CS_A :

Вид използване на земята	въглероден запас (тона въглерод на хектар)
Плантации от маслови палми	189
Постоянни пасища (permanent grassland), т.е. ливади и пасищни земи (rangelands and pasture lands), които са били с тревиста растителност и са използвани като пасища в течение на поне 5 години и не са залесени	181
Слабозалесени райони (с гори, които не заемат без прекъсвания целия залесен район)	181
Обработваеми земи (включително пасища, които не се считат за постоянни; площи с дървесни култури с маслодайни семена; земи, оставени като угар, съгласно член 2, параграф 1 на Регламент (ЕО) 796/2004 ¹⁹ на Комисията, както и земи, където е имало тропически гори, разчистени преди януари 2008 г. и към януари 2008 г. са имали статута на изоставена земя)	82
Пустинни и полупустинни райони	44

Като алтернативна възможност, могат да се използват действителните стойности, както за CS_R , така също и за CS_A .

¹⁹ Регламент (ЕО) № 796/2004 на Комисията от 21 април 2004 г. относно определяне на подробни правила за прилагане на интегрираната система за администриране и контрол, кръстосано спазване и модулация, предвидени в Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители, Официален вестник L 141, 30.04.2004 г., стр. 18-58.

За изчисляване на производителността на културата P могат да се използват следните стойности:

Вид земеделска култура за производство на биогориво или на друго течно гориво	Специфично производство на биогориво или друго течно гориво от биомаса (тона нефтен еквивалент за хектар)
Маслодайни семена от дървесни видове	1,5
Маслови палми	4,0

Като алтернативна възможност, могат да се използват действителните стойности.

9. Емисиите от обработката, e_p , включват: емисиите от самата обработка; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса (leakages); както и от производството на химикали или продукти, използвани при преработката.

При отчитането на потреблението на електроенергия, която не е генерирана от съответната инсталация за производство на гориво, коефициентът на специфични емисии на парникови газове в резултат на производството и разпределението на електроенергията ще се приеме за равен на средния коефициент на специфични емисии при производството и разпределението на електроенергия в съответния определен регион. Това правило има следните изключения:

- а) производителите на горивото могат да използват средния коефициент на емисии за отделна електрическа централа, по отношение на електроенергията, произведена от тази централа, ако централата не е свързана към електроенергийната мрежа;
 - б) производителите на горивото могат да използват нулев коефициент на специфичните емисии за всеки MWh потребена електроенергия, за който те прехвърлят гаранция за произход на компетентен орган, в съответствие с разпоредбите на член 8, параграф 1, буква в).
10. Емисиите от транспорт и разпределение, e_{td} , включват емисиите за транспорт и складиране на суровините и междинните продукти, както и за складиране и разпределение на крайните продукти.
11. Емисиите от използването на горивото, e_u , се отчитат като нулеви по отношение на биогоривата и другите течни горива от биомаса.
12. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и отвеждане, e_{ccs} , се ограничават до избегнатите емисии чрез улавяне и отвеждане на CO_2 , които са директно свързани с добива, транспорта, преработката и разпределението на горивото.
13. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и замяна, e_{ccr} , се ограничават до избягването на емисии чрез улавяне на CO_2 , чието въглеродно съдържание произхожда от биомаса и който се използва за замяна на получен от изкопаеми горива CO_2 , използван за търговски продукти и услуги.

14. Намаленията на емисии в резултат от допълнително произведена електроенергия в когенерационен режим, e_{ee} , ще се отчитат във връзка с допълнителната електроенергия, генерирана от инсталациите за производство на горива, които имат когенерационни съоръжения, освен в случаите, когато горивото, използвано за когенерацията, не е остатък от селскостопанска култура, а е друг вид страничен продукт. При отчитането на тази допълнително произведена електроенергия, мощността на когенерационния блок следва да се приеме, че е минимално необходимата за осигуряване на топлинната енергия, използвана за производство на горивото. Намалението на емисии на парникови газове, свързано с тази допълнително произведена електроенергия, следва да се приеме за равно на количеството парникови газове, които биха били отделени при генерирането на равно количество електроенергия от централа, използваща същото гориво като когенерационния блок.
15. В случай, че при производствения процес на горивото се произвежда съвместно както горивото, чиито емисии се изчисляват, така също и един или повече други продукти („странични продукти“), емисиите на парникови газове следва да се разпределят между горивото или съответния междинен продукт при производството му и останалите странични продукти, пропорционално на тяхното съответно енергийно съдържание (определено на база долната топлина на изгаряне — за страничните продукти, различни от електроенергия).
16. Във връзка с изчисленията, посочени в параграф 15, подлежащите на разпределение емисии са $e_{ec} + e_l$, плюс тези части от e_p , e_{td} и e_{ee} , които се пораждат до този етап включително от процеса, когато завършва производството на съответния страничен продукт. Ако е станало прехвърляне на емисии към странични продукти на по-ранен технологичен етап от жизнения цикъл, то това прехвърляне следва да засяга само тази част от емисиите, която на завършващия етап от производството е разпределена за междинния горивен продукт, а не всички емисии от производството.

В случая на производство на биогорива и други течни горива от биомаса, във връзка с това изчисление следва да се отчитат всички странични продукти, включително електроенергията, която не попада под действието на параграф 14, с изключение на селскостопанските остатъци като например слама, меласа (*bagasse*), люспи, кочани и костилки. За страничните продукти с отрицателно енергийно съдържание ще се приема, във връзка с разглежданите изчисления, че енергийното им съдържание е нулево.

Отпадъците, селскостопанските остатъци — включително слама, меласа (*bagasse*), люспи, кочани и костилки, които не участват в производствената верига за биогоривата и за които няма потенциална възможност за използване като храна или фураж, ще се счита, че имат нулеви емисии на парникови газове при жизнения цикъл, до момента на прибиране (събиране) на тези материали.

В случая на горива, произведени от рафинерии, анализираната производствена единица във връзка с изчисленията, посочени в параграф 15, ще е съответната рафинерия.

17. По отношение на биогоривата, във връзка с посочените в параграф 4 изчисления, стойността E_F за заместващото минерално гориво следва да бъде

най-последната известна средна стойност за действителните емисии от бензинови и дизелови горива в Общността, докладвана съгласно [Директива 98/70/ЕО]. Ако такава информация липсва, да се използва стойността 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

По отношение на течни горива от биомаса, използвани за производство на електроенергия, във връзка с посочените в параграф 4 изчисления, стойността E_F за заместваното минерално гориво следва да бъде 91 gCO_{2eq}/MJ.

По отношение на течни горива от биомаса, използвани за производство на топлинна енергия, във връзка с посочените в параграф 4 изчисления, стойността E_F за заместваното минерално гориво следва да бъде 77 gCO_{2eq}/MJ.

По отношение на течни горива от биомаса, използвани за когенерация, във връзка с посочените в параграф 4 изчисления, стойността E_F за заместваното минерално гориво следва да бъде 85 gCO_{2eq}/MJ.

Г. Разпределени стойности за биогорива и други течни горива от биомаса

Отглеждане на селскостопански култури: „ e_{ec} “ съгласно дефиницията в Част В на настоящото Приложение

Варианти за производство на биогорива и други течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	13	13
Етанол от пшеница	19	19
Етанол от царевица, произведена в Общността	20	20
Етанол от захарна тръстика	13	13
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТБЕ (етил-третичен-бутил-етер)	Равни на стойностите при съответния вариант за производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ (третичен-амил-етил-етер)	Равни на стойностите при съответния вариант за производство на етанол	
Биодизел от рапица	30	30
Биодизел от слънчоглед	18	18
Биодизел от палмово масло	18	18
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	0	0
Хидрогенирано рапично олио	31	31
Хидрогенирано слънчогледово олио	19	19
Хидрогенирано палмово масло	19	19
Чисто (студенопресовано) рапично олио	32	32
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	0	0
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	0	0
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	0	0

Преработка (включително допълнително производство на електроенергия) „ $e_p - e_{ee}$ “ съгласно дефиницията в Част В на настоящото Приложение

Варианти за производство на биогорива и други течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	27	38
Етанол от пшеница (без да е определен видът на горивото, използвано при преработката)	45	63
Етанол от пшеница (при използване при преработката на лигнитни въглища в когенерационна инсталация)	45	63
Етанол от пшеница (при използване при преработката на природен газ в конвенционален котел)	25	35

Етанол от пшеница (при използване при преработката на природен газ в когенерационна инсталация)	18	25
Етанол от пшеница (при използване при преработката на слама, изгаряна в когенерационна инсталация)	5	7
Етанол от царевица, произведена в Общността (при използване при преработката на природен газ в когенерационна инсталация)	15	21
Етанол от захарна тръстика	1	1
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТБЕ (етил-третичен-бутил-етер)	Равни на стойностите при съответния вариант за производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ (третичен-амил-етил-етер)	Равни на стойностите при съответния вариант за производство на етанол	
Биодизел от рапица	15	22
Биодизел от слънчоглед	15	22
Биодизел от палмово масло (при неопределен вид на технологията)	33	47
Биодизел от палмово масло (при технология без емисии на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	13	18
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	13	18
Хидрогенирано рапично олио	10	14
Хидрогенирано слънчогледово олио	10	14
Хидрогенирано палмово масло (при неопределен вид на технологията)	28	40
Хидрогенирано палмово масло (при технология без емисии на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	7	10
Чисто (студенопресовано) рапично олио	4	5
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	13	18
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	7	9
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	7	9

Транспорт и разпределение: „*etd*“ съгласно дефиницията в Част В на настоящото Приложение

Варианти за производство на биогорива и други течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO_{2eq}/MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO_{2eq}/MJ)
Етанол от захарно цвекло	3	3
Етанол от пшеница	2	2
Етанол от царевица, произведена в Общността	2	2
Етанол от захарна тръстика	8	8
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТБЕ (етил-третичен-бутил-етер)	Равни на стойностите при съответния вариант за	

	производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ (третичен-амил-етил-етер)	Равни на стойностите при съответния вариант за производство на етанол	
Биодизел от рапица	1	1
Биодизел от слънчоглед	1	1
Биодизел от палмово масло	5	5
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	1	1
Хидрогенирано рапично олио	1	1
Хидрогенирано слънчогледово олио	1	1
Хидрогенирано палмово масло	5	5
Чисто (студенопресовано) рапично олио	1	1
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	3	3
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	5	5
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	4	4

Общо

Варианти за производство на биогорива и други течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	43	54
Етанол от пшеница (без да е определен видът на горивото, използвано при преработката)	66	84
Етанол от пшеница (при използване при преработката на лигнитни въглища в когенерационна инсталация)	66	84
Етанол от пшеница (при използване при преработката на природен газ в конвенционален котел)	46	56
Етанол от пшеница (при използване при преработката на природен газ в когенерационна инсталация)	39	46
Етанол от пшеница (при използване при преработката на слама, изгаряна в когенерационна инсталация)	26	28
Етанол от царевица, произведена в Общността (при използване при преработката на природен газ в когенерационна инсталация)	37	43
Етанол от захарна тръстика	21	22
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТБЕ (етил-третичен-бутил-етер)	Равни на стойностите при съответния вариант за производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ (третичен-амил-етил-етер)	Равни на стойностите при съответния вариант за производство на етанол	
Биодизел от рапица	47	53
Биодизел от слънчоглед	35	41
Биодизел от палмово масло (при неопределен вид на технологията)	57	70

Биодизел от палмово масло (при технология без емисии на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	36	41
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	14	19
Хидрогенирано рапично олио	42	46
Хидрогенирано слънчогледово олио	30	34
Хидрогенирано палмово масло (при неопределен вид на технологията)	52	63
Хидрогенирано палмово масло (при технология без емисии на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	31	34
Чисто (студенопресовано) рапично олио	36	38
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	16	21
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	12	14
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	10	13

Д. **Оценки на разпределени стойности на бъдещи видове горива и други течни горива от биомаса, които засега (през януари 2008 г.) не присъстват или присъстват в незначителни количества на пазара**

Отглеждане на селскостопански култури: „*e_c*“ съгласно дефиницията в Част В на настоящото Приложение

Варианти за производство на биогорива и други течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	3	3
Етанол от дървесни отпадъци	1	1
Етанол от дървесина от енергийни култури	6	6
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на Fischer-Tropsch	1	1
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на Fischer-Tropsch	4	4
Диметилетер (ДМЕ) от дървесни отпадъци	1	1
Диметилетер (ДМЕ) от бързорастящи дървесни култури	5	5
Метанол от дървесни отпадъци	1	1
Метанол от бързорастящи дървесни култури	5	5
Частта от възобновяеми източници в МТБЕ (метил-третичен-бутил-етер)	Равни на тези при съответния вариант за производство на метанол	

Преработка (включително допълнително производство на електроенергия) „*e_p - e_{ee}*“ съгласно дефиницията в Част В на настоящото Приложение

Варианти за производство на биогорива и други течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	5	7
Етанол от дървесина	12	17
Биодизел, произведен от дървесина чрез реакцията на Fischer-Tropsch	0	0
Диметилетер (ДМЕ) от дървесина	0	0
Метанол от дървесина	0	0
Частта от възобновяеми източници в МТБЕ (метил-третичен-бутил-етер)	Равни на тези при съответния вариант за производство на метанол	

Транспорт и разпределение: „*e_{td}*“ съгласно дефиницията в Част В на настоящото Приложение

Варианти за производство на биогорива и други течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO_{2eq}/MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO_{2eq}/MJ)
Етанол от пшенична слама	2	2
Етанол от дървесни отпадъци	4	4
Етанол от дървесина от енергийни култури	2	2
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на Fischer-Tropsch	3	3
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на Fischer-Tropsch	2	2
Диметилетер (ДМЕ) от дървесни отпадъци	4	4
Диметилетер (ДМЕ) от бързорастящи дървесни култури	2	2
Метанол от дървесни отпадъци	4	4
Метанол от бързорастящи дървесни култури	2	2
Частта от възобновяеми източници в МТБЕ (метил-третичен-бутил-етер)	Равни на тези при съответния вариант за производство на метанол	

Общо

Варианти за производство на биогорива и други течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO_{2eq}/MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO_{2eq}/MJ)
Етанол от пшенична слама	11	13
Етанол от дървесни отпадъци	17	22
Етанол от дървесина от енергийни култури	20	25
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на Fischer-Tropsch	4	4
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на Fischer-Tropsch	6	6
Диметилетер (ДМЕ) от дървесни отпадъци	5	5
Диметилетер (ДМЕ) от бързорастящи дървесни култури	7	7
Метанол от дървесни отпадъци	5	5
Метанол от бързорастящи дървесни култури	7	7
Частта от възобновяеми ресурси в МТБЕ (метил-третичен-бутил-етер)	Равни на тези при съответния вариант за производство на метанол	